

የማንጠሪያው እቶን እውነታዎች

1ኛ ጴጥሮስ 4:12-19

እንደ እግዚአብሔር ቃል የሚኖር ክርስቲያን ሁሉ በሥራ ቦታው፣ በትምህርት ቤቱ፣ በጎረቤቶቹ፣ በቤተሰቡም ሳይቀር የክርስቶስን ወንጌልና እውነትን በሚቃወሙ ሰዎች ይሰደዳል። ምንም ይናገር ወይም ያድርግ እነዚህ ሰዎች ግን አቃቂር ማውጣታቸውና መንቀፋቸው የማይቀር ነው። ጴጥሮስ ስለ እንደዚህ ዓይነቱ ሰደት በቀደሙት የመልእክቱ ክፍሎች ላይ አንሥቶ ነበር።

በዚህ ክፍል ግን ጴጥሮስ ለየት ስላለ የሰደት ዓይነት ያነሣል። «እንደ እሳት የሚፈትን» ፈተና በቤተ ክርስቲያን ሁሉ ላይ ሊመጣ መሆኑን ይነግራቸዋል። የአሁኑ ፈተና በዙሪያቸው ካሉ ሰዎች የሚነሣ የግል ሰደት ሳይሆን፣ ከበላይ ባለሥልጣኖች የሚነሣ ነው። በሮም ነገሥታት ዘንድ ክርስትና የአይሁድ እምነት አንድ ክፍል ተደርጎ ይወሰድ ስለነበር ይታገሏቸው ነበር። በኋላ ግን ይህ አመለካከት በመለወጡ፣ እንደ እሳት የሚፈትነው መከራ መጀመሪያ በኔሮ ከዚያ በኋላም በሮም ነገሥታት ተቀጣጠለ። ጴጥሮስ እንደ እሳት የሚፈትነውን መከራ አስመልክቶ አራት መመሪያዎችን ለአማኞች ሰጥቷቸዋል።

1. መከራ እንደሚመጣ ማወቅ (4:12)

ሰደት ለክርስቲያኖች እንግዳ ነገር አይደለም። ምክንያቱም በታሪክ ውስጥ ክርስቲያኖች ከማያምነው ዓለም መከራን ተቀብለዋል። ክርስቲያኖች በሕይወታቸውና በአኗኗራቸው ከዓለም የተለዩ ናቸው (2ኛ ቆሮ. 6:14-18)። በዓለም ያለው አብዛኛው ነገር በውሸት፣ በትዕቢት፣ በሚያልፍ ደስታ ፍለጋ፣ በስግብግብነት ላይ የተመሠረተ ሲሆን፣ ጌታን የሚወድ ክርስቲያን ደግሞ ሕይወቱ በእውነት፣ በትሕትና፣ በቅድስናና፣ እግዚአብሔርን በማከበር ጥማት ላይ የተመሠረተ ነው።

ይህ ቅራኔ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቀርቧል። ቃየን ሃይማኖተኛ ሰው ነበር፣ ግን ወንድሙን ጠላው፣ ገደለውም (ዘፍ. 4:1-8)። ዓለም የምታሳድደው ሃይማኖተኞችን ሳይሆን፣ የጽድቅን ኑሮ የሚኖሩትን ነው። ቃየን ወንድሙን አቤልን የገደለው የእርሱ ሥራ ክፉ የወንድሙ ግን መልካም ስለነበር ነው (1ኛ ዮሐ. 3:12)። ጻፎችና የአይሁድ መሪዎች ሃይማኖተኞች ነበሩ፤ ነገር ግን ክርስቶስን ሰቀሉት፤ ቤተ ክርስቲያንንም አሳደዱ። ኢየሱስ በማቴዎስ 10:17 ላይ «ወደ ሽንጎ አሳልፈው ይሰጧችኋል፤ በምክራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና

ከሰዎች ተጠበቁ» ብሏል። የእግዚአብሔርን ባርያዎች በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ሲገርፉአቸው ምን እንደሚመስል አስቡት!

ከሰው ልጅ ውድቀት በኋላ እግዚአብሔር በሰይጣን ላይ ጦርነት አውጀል (ዘፍ. 3:15)። ሰይጣን ደግሞ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔርን በራሱ ሕዝብ በኩል ይቃወመዋል። ክርስቲያኖች፥ ሰይጣን አምላክና ገዢ በሆነበት ዓለም ውስጥ እንግዶችና መጻተኞች ናቸው (ዮሐ. 14:30፤ 2ኛ ቆሮ. 4:3-4)። እግዚአብሔርን የሚያከብር ማንኛውም ነገር ሰይጣንን ያስቆጣዋል፤ ለበቀልም ያነሣሣዋል። ስለዚህ ለአማኞች ስደት ድንቅ ነገር አይደለም። የሚያስደንቀው የሰይጣን ተቃውሞ ባይኖር ነበር!

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ተቃውሞና ስደት ከዓለም የማይቀር መሆኑን እንዲያስቡ ነግሯቸዋል (ዮሐ. 15:17-16:4)። ነገር ግን የሚያበረታታቸውን ተስፋ ቃልም ሰጥቷቸዋል። «በዓለም ላላችሁ መከራ አለባችሁ፥ ነገር ግን አይዘአችሁ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ» (ዮሐ. 16:33)። በቀራኒዮ መስቀል ላይ በመሞቱና በትንሣኤው ኃጢአትንና ዓለምን ድል ነሥቷል (ዮሐ. 12:23-33፤ ገላ. 6:14)።

«እሳት» በዘመናዊው ንግግር ውስጥ ሳይቀር መከራን ወይም ስደትን የሚገልጽ ቃል ነው። «ይህ ሰው በእውነት በእሳት ውስጥ እያለፈ ነው» የሚለው ዓረፍተ ነገር ያ ሰው በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ማለፉን ለመግለጽ ነው። በብሉይ ኪዳን እሳት፥ የቅድስናና የእግዚአብሔር ህልዎች ምልክት ነው። በመሠረታዊው ላይ ያለው እሳት መሥዋዕቱን ይበለዋል (ዕብ. 12:28-29)። ጴጥሮስ በዚህ ክፍል የእሳትን ተምሳሌት የማጥራትን ተግባር እንደሚፈጽም እንጂ እንደ እግዚአብሔር ፍርድ መግለጫ አልተጠቀመበትም (1ኛ ጴጥ. 1:7፤ ኢዮብ 23:10)።

በሕይወታችን የሚገጥመን ችግር ሁሉ እንደ እሳት ሊያጠራ የመጣ መከራ ላይሆን ይችላል። ምክንያቱም ሁሉም ሰው የሚያልፍባቸው የሕይወት ክፍል የሆኑ አንዳንድ ችግሮች አሉ። የሚያሳዝነው ግን ጴጥሮስ እንደጠቀሰው ባለመታዘዝና በኃጢአት ምክንያት ወደ ሕይወታችን የምናመጣቸው ችግሮች መኖራቸው ነው (2:18-20፥ 3:13-17)። በ4:12 ላይ የተጠቀሰውና እንደ እሳት የሚፈትነው መከራ የሚመጣብን ግን ለጌታ ታማኝ በመሆናችን እና በእውነት ላይ በመቆማችን ነው። የኢየሱስ ክርስቶስን ስም በመሸከማችን ዓለም ይቃወመናል። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ ሰዎች እግዚአብሔርን ባለማወቃቸው እርሱን እንዳሳደዱት ሁሉ እነርሱንም እንደሚያሳድዱቸው ነግሮአቸዋል (ዮሐ. 15:20-21)።

«ስለሚሆነው» የሚለው ቃል አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም ስደትና መከራ በድንገት «የሚሆን» ሳይሆን ሁሉ ነገር በቁጥጥሩ ሥር በሆነው በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ነው። መከራው በሮሜ 8:28 ላይ እንደተጻፈው እግዚአብሔር የወደደውን እንዲሠራ መንገድ ከለቀቅንለት ለበጎ ያደርገዋል።

2. በመከራ ደስ ይበላችሁ (4:13-14)

ጴጥሮስ በቀጥታ ዘወትር ደስ ይበላችሁ ብሎ ነው የጻፈው። ደስታ የሚለውን ቃል በአንድ ወይም በሌላ መልኩ አራት ጊዜ ጠቅሶታል። በዓለም ያሉት ሰዎች አስቸጋሪ ሁኔታዎች እንዴት አድርገው ታላቅ ደስታን ሊፈጥሩ እንደሚችሉ ሊገባቸው አይችልም፤ ምክንያቱም ዓለም የእግዚአብሔርን ጸጋ አልተለማመደም (2ኛ ቆሮ. 8:1-5)። ጴጥሮስ እንደ እሳት በሚፈትን መከራ ውስጥ ለመደስት የሚያስችሉንን ጠቃሚ ነጥቦች ጠቅሷል።

ሀ. መከራ ስንቀበል ክክርስቶስ ጋር እንተባበራለን (4:13)። ክክርስቶስ ጋር መከራን መቀበልና ዓለም በእርሱ ላይ ያደረሰችውን በእኛም ላይ ስታደርስብን ታላቅ መታደልና ክብራችን ነው። የመከራው ተካፋይ መሆን የእግዚአብሔር ስጦታ ነው (ፊልጵ. 1:29፤ 3:10)። ሁሉም ክርስቲያን እግዚአብሔር በመከራ ውስጥ ያልፋል ብሎ እስከታመንበት ድረስ በሕይወቱ ሊያድግ ይችላል። ስለዚህ ይህ ዕድል ወደ እኛ ሲመጣ ልንደስት ይገባል። «ሐዋርያትም ስለ ስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለተቆጠሩ ከሸንጎው ፊት ከወጡ በኋላ ደስ አላቸው።» (የሐዋ. ሥራ 5:41)።

በስደት እሳት ውስጥ ስናልፍ ክርስቶስ ከእኛ ጋር ነው (ኢሳ. 41:10፤ 43:2)። በእቶን እሳት ውስጥ ተጥለው የነበሩት ሦስቱ ዕብራውያን ልጆች ብቻቸውን እንዳልነበሩ አወቁ (ዳን. 3:23-25)። በጳውሎስ መከራ ሁሉ፤ ጌታ ከእርሱ ጋር ነበር (የሐዋ. ሥራ 23:11፤ 27:21-25፤ 2ኛ ጢሞ. 4:9-18)። እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ከእኛ ጋር እንደሚሆንም ቃል ገብቶልናል (ማቴ. 28:20)። ኃጢአተኞች እኛን ሲያሳድዱን የሚያሳዱዱት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ነው (የሐዋ. ሥራ 9:4)።

ለ. መከራ መቀበላችን የክብራችን መግቢያ ነው (4:13)። «መከራና ክብር» በጴጥሮስ መልእክት ውስጥ እንደ ድርና ማግ የተሳሰሩ መንታ እውነቶች ናቸው። ዓለም ክብር ነው ብሎ የሚያምነው መከራ የሌለበትን ሕይወት ነው። የክርስቲያን አመለካከት ግን ከዚህ የተለየ ነው። ዛሬ የእምነታችን መፈተን ጌታችን ሲመለስ የምንቀበለው

የክብር ማስረጃ ነው (1ኛ ጴጥ. 1:7-8)። ጌታችን ያለፈበትና እኛም ደግሞ የምናልፍበት ይኸው ነው (5:1)።

መገንዘብ ያለብን ነገር እግዚአብሔር መከራን በክብር እንደሚተካ ሳይሆን፤ መከራን በክብር እንደሚለውጥ ነው። ጌታ ኢየሱስ ምጥ የያዛትን ሴት ምሳሌ ተጠቅሞ ያስጨነቃት ሕፃን ደስታንም እንደሚሰጣት አስተምሯል (ዮሐ. 16:20-22)። ጳውሎስን ያስቸገረ የሥጋው መውጊያ ኃይልና ክብር ሰጠው (2ኛ ቆሮ. 12:7-10)። ኢየሱስ ክርስቶስን ያዋረደውና ያሠቃየው መስቀል ኃይልና ክብርን አመጣለት።

በሳል ሰዎች ሕይወት «የምታስተላልፈው ደስታ» እንዳላት ያውቃሉ። ወደ ፊት ለመደሰት ዛሬ ዋጋ ልንከፍል እንችላለን። የፒያኖ ተማሪ ልምምድ በሚያደርግባቸው ጊዜያት ብዙ አይደሰትም። አሰልቺ ሊሆንበት ይችላል። ሆኖም አንድ ቀን ግሩም የሆነ ሙዚቃ በሚጫወትበት ጊዜ ስለሚያገኘው ደስታ ያስባል። አንድ ሯጭ ፍጥነቱን ለማሻሻል የሚያደርገው ልምምድ አያስደስተው ይሆናል፤ ነገር ግን የተሻለውን ሁሉ በማድረግ ውድድሩን ለማሸነፍ ተስፋ ያደርጋል። ክርስቲያኖች ከዚህ የተሻለ ነገር አላቸው። መከራችን ሁሉ አንድ ቀን ወደ ክብር ይለወጣል፤ ደስታችንም ታላቅ ይሆናል (ሮሜ 8:17፤ 2ኛ ጢሞ. 3:11)።

ሐ. መከራ ስንቀበል መንፈስ ቅዱስ ያገለግለናል (4:14)። እርሱ የክብር መንፈስ ነው፤ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ክብር መከራ የሚቀበሉትን በተለየ መልኩ ያገለግላቸዋል። «የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋል» የሚለው የሚከተለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ያመለክታል (ዘጸ. 40:34፤ 1ኛ ነገ. 8:10-11)። እስጢፋኖስ ሲወገር ሰማያት ተከፍተው የእግዚአብሔርን ክብር አይቷል (የሐዋ. ሥራ 6:15፤ 7:54-60)። ይህ ጴጥሮስ በምዕራፍ 1:7-8 ላይ የጻፈው «ቃላት ሊገልጽ ከሚችለው የሚያልፍ ታላቅ ክብር» ነው።

በሌላ አነጋገር በመከራ ውስጥ የሚያልፉ ክርስቲያኖች ክብሩን የሚያዩት በሰማይ ብቻ አይደለም። አሁን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ክብሩን ያዩታል። ይህም የእምነት አርበኞች በእቶን እሳት ውስጥ በስንሰለት ታስረው ሳሉ ለምን የምስጋና ዜማ ለእግዚአብሔር እንደ ዘመሩ ይገልጻል። በዘመናችንም ሳይቀር ብዙ ክርስቲያኖች አስጨናቂዎቻቸውን ተቋቁመው፤ ያለማንኛራጎርና ያለተቃውሞ ወደ ሞትና እስራት የሚሄዱትም ለዚህ ነው።

መ. የምንቀበለው መከራ ስሙን እንድናስከብር ያስችለናል (4:14)። ስለ ስሙ መከራ እንቀበላለን (ዮሐ. 15:21)። ለማያምኑ ጓደኞችህ አባል የሆንክበትን የቤተ ክርስቲያን ስም ስትነግራቸው

አይቃወሙህም፤ ነገር ግን በንግግራቸው ጣልቃ ክርስቲያን መሆንህን ስትነግራቸውና የክርስቶስን ስም ስታነሣ ተቃውሞ ይጀምራል። ሥልጣናችን በጌታ ኢየሱስ ስም ነው። ሰይጣን ደግሞ ያንን ይፈራል። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ምክንያት ተቃውሞ በደረሰብን ቁጥር፤ ስሙን እናስከብረዋለን። ዓለም በዚህ ስም ላይ በተቃውሞ ሊናገር ይችላል። እኛ ግን ይህንን ስም ለማክበርና እግዚአብሔርን ለማስደሰት እንናገራለን፤ እንኖርማለን።

«ክርስቲያን» የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሰው ሦስት ጊዜ ብቻ ነው (1ኛ ጴጥ. 4:16፤ የሐዋ. ሥራ 11:16፤ 26:28)። ክርስቲያን የሚለውን ስም ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሙት ተቃዋሚዎች በክርስቲያኖች ላይ ለመዘበት ሲሉ ነበር። ነገር ግን ዛሬ ይህ ስም የክብር ስም ሆኗል። በእርግጥ ዛሬም ቢሆን «ክርስቲያን» የሚለውን ቃል «የአረማውያን» ተቃራኒ አድርገው የሚረዱ ቢኖሩም፤ ቃሉ «የክርስቶስ የሆኑ፤ የክርስቶስ ወገኖች» የሚለውን አሳብ ይዟል። በእርግጥ ይህንን ታላቅ ስም መሸከምና ስለ እርሱም መከራ መቀበል ታላቅ መታደል ነው (የሐዋ. ሥራ 5:41)።

በሁለተኛው ክፍለ ዘመን አጋማሽ ላይ የሰምርጌስ ጳጳስ የነበረው ፖሊካርፕ በእምነቱ ምክንያት ተይዞ እምነቱን ካልተወ በስተቀር እንደሚገድሉት ሲዝቱበት «ሰማንያ ስድስት ዓመት ሙሉ ሳገለግለው አንድም ቀን ክፉ አድርጎብኝ አያውቅም፤ እንዴት አድርጌ አዳኜንና ንጉሤን እሰድበዋለሁ?» በማለት መለሰላቸው።

የሮማ ገዥም መልሶ «በዕድሜህ አከብርሃለሁ፤ ቄሳር ጌታ መሆኑን የማይቀበሉት ክርስቲያኖች ይጥፉ ብትል ግን በነፃ ትለቀቃለህ» አለው።

ሽማግሌውም በዙሪያው ወደተሰበሰቡት የሮም አሕዛብ እያመለከተ «እነዚህ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ የሚከዱት ይጥፉ!» ብሎ ጮኸ። ፖሊካርፕ በእሳት ተቃጥሎ መሥዋዕት በመሆን የጌታ ኢየሱስን ስም አከበረ።

3. ሕይወታችሁን መርምሩ (4:15-18)

በመከራና በስደት እሳት ውስጥ ሕይወታችንንና አገልግሎታችንን የምንመረምርበትን ብርሃን እናገኛለን። በመከራ እግዚአብሔር አጥርቶ ያነጻናል። ፍርድ በዓለም ሁሉ ላይ የሚሆንበት ቀን ይመጣል (2ኛ ጴጥ. 3:7-16)። የእግዚአብሔር ፍርድ የሚጀምረው ከቤተ ክርስቲያን፤ «ከእግዚአብሔር ቤት» ነው (1ኛ ጴጥ. 2:5)። ይህ እውነት ታዛዥና ንጹሕ እንድንሆን ሊያነሣን ይገባል (ሕዝ. 9 ላይ የምናየው ሥዕላዊ መግለጫ ይህ እውነት በብሉይ ኪዳንም መጠቀሱን ያመለክታል)።

ሕይወታችንን ስንመረምር የምናነሳቸው በርካታ ጥያቄዎች አሉ።

ሀ. ለምን መከራ እቀበላለሁ? (4:15) ሁሉም መከራ ከእግዚአብሔር አለመሆኑን ቀደም ብለን ተመልክተናል። በአፍ ብቻ ክርስቲያን ነኝ የሚል አንድ ሰው ሕግ ጥሶና በሰው ነገር ጣልቃ ገብቶ መከራ መቀበል የሚገባው አይደለም እንዴ! ክርስቲያኖች መሆናችን ከሠራነው ጥፋት ከመቀጣት አያድነንም። ነፍስ ባናጠፋም እንኳን ቁጣችን በልባችን ውስጥ የመግደል ያህል ነው (ማቴ. 5:21-26)። መስረቅም ሆነ በሰው ነገር ጣልቃ መግባት ኃጢአት አይደለም እንዴ? አብርሃም፣ ዳዊት፣ ጴጥሮስና ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ «ታላላቅ ሰዎች» ለእግዚአብሔር ስላልታዘዙ መከራ ተቀብለዋል። እኛም ከእነዚህ ሰዎች የተለየን አይደለንም። መከራ የምንቀበለው ወንጀል ሠርተን ሳይሆን፣ ክርስቲያኖች በመሆናችን መሆኑን ማረጋገጥ ይገባናል።

ለ. በክርስቶስ አፍርበታለሁ ወይስ እያከበርኩት ነው? (4:16) ይህ ክፍል ጴጥሮስ ራሱ ኢየሱስ ክርስቶስን መካዱን ያስታውሰናል (ሉቃስ 22:54-62)። ብዙ ጊዜ ሥራችን አሳፋሪ ቢሆንም እንኳ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን አላፈረብንም (ዕብ. 2:11)። አብ አባታችን ተብሎ ሊጠራ አላፈረብንም (11:16)። ክርስቶስ ስለ እኛ በመስቀል ላይ ውርደትን ታግሏል (12:2)። ስለዚህ እኛም ስለ እርሱ ስንነቀፍ ልንታገስ እንጂ ልናፍርበት አይገባም። በማርቆስ 8:38 ላይ ያለውን ማስጠንቀቂያ መመልከት አስፈላጊ ነው።

«አይፈር» የሚለው አሉታዊ፣ «እግዚአብሔርን ያመስግን» የሚለው ደግሞ አዎንታዊ ነው። እግዚአብሔርን ማመስገንና በእርሱም አለማፈር ሁለቱም ሚዛናዊ ለሆነ ምስክርነት ያስፈልጋሉ። ጳውሎስ በክርስቶስ ላለማፈር ስለ ቆረጠ ወደ ሮም ሄደ (ሮሜ 1:16)፤ በዚያም መከራን ተቀበለ (ፊልጵ. 1:20-21)፤ መሥዋዕትም ሆነ (2ኛ ጢሞ. 1:12)።

ሐ. የጠፋትን ለክርስቶስ ለመማረክ እሻለሁ? (4:17-18)። ጴጥሮስ የጠፋትን ለመግለጽ የተጠቀመበት ቃል «እግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ» በማለት ነው። የእግዚአብሔር ልጆች እንደ እሳት ሊፈትን ከሚመጣው መከራ በጭንቅ ከዳኑ፣ ያላመኑ ኃጢአተኞች ይህ መከራ ሲመጣ እንዴት ይሆናሉ?

አማኝ መከራ ሲቀበል ክብርን ይለማመዳል። ወደፊት ታላቅ ክብር እንደሚጠበቀውም ስለሚያውቅ ደስ ይለዋል። ያንን መከራ የሚያመጣው ኃጢአተኛ ግን የእግዚአብሔርን የቁጣ ጽዋ እንዲሞላ ከማድረግ ውጭ የሚፈይደው የለም (ማቴ. 23:29-33)። ለራሳችን ብቻ ሳይሆን፣ በዙሪያችን ላሉትና ለጠፋት ግድ ሊለን ይገባል። ጌታ ሲመለስ ኃጢአተኞች በፍርድ ከሚቀመጡበት እሳት ጋር ሲወዳደር

የእኛ ጊዜያዊ መከራ ምንም አይደለም (2ኛ ተሰ. 1:7-10)። በምሳሌ 11:31 ላይ «እነሆ፥ ጳድቅ በምድር ላይ ፍዳውን የሚቀበል ከሆነ፥ ይልቁንስ ንጥእና ዓመፀኛ እንዴት ይሆናሉ!» ይላል።

«በጭንቅ የሚድን ከሆነ»፥ የሚለው ሐረግ የመከራውን አስቸጋሪነት ለማሳየት እንጂ እግዚአብሔር ለማዳን ይደክማል ለማለት አይደለም። እግዚአብሔር ሎጥን ሰዶም ከመጥፋቷ በፊት ሊያድነው ቢፈልግም ሎጥ ፈቃደኛ አልነበረም! ከመላእክት ጋር በመከራከር ወደ ጓላ ስለ ዘገየ እጁን ተጎትቶ ከከተማዋ መውጣት ነበረበት! ሎጥ «ከእሳት ዳነ»፤ ነገር ግን ያከማቸው ንብረት ሁሉ ተቃጠለበት (1ኛ ቆሮ. 3:9-15ን ይመልከቱ)።

ለሚያሳድዱን በፍቅር የምንመሰክርበት አጋጣሚ ስደት ነው (ማቴ. 5:10-12፥ 43-48 ይመልከቱ)። የፊልጵስዩሱን የወጎኒ ቤት ዘበኛ ወደ ክርስቶስ ያመጣው አስፈሪው የመሬት መንቀጥቀጥ ሳይሆን፥ ጳውሎስ ለእርሱ ያሳየው ርኅራኄ ነው። የመሬት መንቀጥቀጡም በፍርሃት እራሱን እንዲገድል ሊያደርገው ነበር። ክርስቲያን እንደ መሆናችን መጠን ጉዳት ያደረሱብንን ሰዎች ለመበቀል ሳይሆን ልንጸልይላቸውና ወደ ጌታ ልናመጣቸው መፈለግ አለብን።

4. ራስህን ለእግዚአብሔር ስጥ (4:19)

እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መከራ ስንቀበል፥ ራሳችንን ለእርሱ መስጠት እንችላለን። «መስጠት» የሚለው ቃል «ጉዳት በማይደርስበት ቦታ ማስቀመጥን» ያመለክታል (2ኛ ጢሞ. 1:12ን ይመልከቱ)። አደራ በባንክ ሥራ ውስጥ የምንጠቀምበት ቃል ነው። ሕይወትህን በእግዚአብሔር ባንክ ውስጥ በአደራ ስታስቀምጥ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ዘላለማዊ ትርፍን ትቀበላለህ።

ይህ ደግሞ ለእግዚአብሔር ምን ያህል ውድ መሆናችንን ያሳያል። እርሱ ፈጠረን፥ ከሞት አዳነን፥ በሕይወታችን ይኖራል፥ ይጠብቀናል። በጋዜጣ ላይ የብድርና የቁጠባ አገልግሎት ማግኘት ያወጣው ማስታወቂያ የድርጅቱን የማይዛባ የገንዘብ አቅምና በፌደራል ኢንሹራንስ ኮርፖሬሽን የሚደረግለትን ድጋፍ ያረጋግጣል። የገንዘብ ዋጋ በሚዋሽቅበት ጊዜ፥ እንደዚህ ዓይነቱ መተማመኛ ለአስቀማጩ በጣም አስፈላጊ ነው። አንተ ግን ሕይወትህን በእግዚአብሔር ዘንድ ስታስቀምጥ የሚያስፈራህ ምንም ነገር የለም። እርሱ ይጠብቅሃልና።

ራስን ለእግዚአብሔር መስጠት ለአንድ ጊዜ ብቻ የሚደረግ ሳይሆን፥ ሁልጊዜ የሚደረግ ነው። ያለማቋረጥ ራስን መስጠት በእግዚአብሔር ቃል በመታነጽ ብዛት የሚመጣ ነው። ይህንን የምናደርገው በክፉ ፈንታ መልካምን በመመለስ፥ መከራ ቢያሠቃየንም

ራሳችንን ለሚጠብቀን አምላክ አደራ ስለሰጠነው ጌታ ይጠነቀቅልናል። የምንሰጠው እያንዳንዱን የሕይወታችንን ክፍልና እያንዳንዱን ጊዜያችንንም ጭምር ነው።

ጌታ ኢየሱስ ዳግመኛ ይመለሳል ብለን ካመንን፤ ተስፋ ካደረግነው፤ መዝገባችንንና ክብርን በሰማይ ማከማቸት እንጀምራለን። ያልዳኑ ሰዎች የዛሬ ሕይወት የሚወሰነው ባለፈው ሕይወታቸው ነው። የክርስቲያኖች የዛሬ ሕይወት የሚወሰነው በወደፊት ሕይወታቸው ላይ ነው (ፊልጵ. 3:12-21)። በአገልግሎታችን ራሳችንን ለእግዚአብሔር በመስጠት አትራፊ ሀብት ለወደፊቱ እናከማቻለን።

ለዚህ እውነት ጥሩ ሥዕላዊ መግለጫ የሚሆንን ነገር በኤርምያስ 32 ላይ እናገኛለን። ነቢዩ ኤርምያስ ለሕዝቡ አንድ ቀን ሁኔታዎች ተለውጠው ወደ ምድራቸው እንደሚመለሱ ይነግራቸው ነበር። ይህንን በሚነግራቸው ወቅት ግን፤ የባቢሎን ሠራዊት ኢየሩሳሌምን ለመያዝ ተቃርቦ ነበር። የኤርምያስ አጎት አናምኤል የቤተሰብ ርስት የሆነውንና በጠላት ወታደሮች የተያዘውን እርሻ እንዲገዛ ጥያቄ አቀረበለት። ነቢዩም ገንዘቡን በአፋ አጠገብ ማኖር ነበረበት። ይህ የእምነት መግለጫ ነበረ። በዚህ ሁኔታ ከአጎቱ ላይ መሬቱን ገዛው። ይህን በማድረጉ ለኢየሩሳሌም ሰዎች መሳቂያ እንደሚሆን ጥርጥር የለውም። እግዚአብሔር ግን እምነቱን አከበረለት። ምክንያቱም ኤርምያስ እንደሰበከው ቃል ኖሯልና።

ጴጥሮስ «ለታመነ ፈራጅ ወይም ለታመነ አዳኝ» ከማለት ይልቅ «ለታመነ ፈጣሪ» ለማለት የመረጠው ፈጣሪ የሆነው እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚያስፈልጋቸውን ስለሚያሟላ ነው (ማቴ. 6:24-34)። ለተሰደዱት ክርስቲያኖች ምግብና ልብስን የሚያዘጋጅላቸውና በመከራ ጊዜ የሚጠብቃቸው ፈጣሪያቸው ነው። የጥንት ክርስቲያኖች ሲሰደዱ በአንድነት ተሰብስበው ሰማይና ምድርን፤ ባሕርንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ ወደ ፈጠረ አምላክ ይጸልያሉ (የሐዋ. ሥራ 4:24)።

የሰማዩ አባታችን «የሰማይና የምድር ጌታ ነው» (ማቴ. 11:25)። ከእንዲህ ዓይነት አባት ጋር ከሆንን መጫነቅ አያስፈልገንም። አባታችን ታማኝ ፈጣሪ ነው። ታማኝነቱም የማይለወጥ ፈጣሪ ነው።

እግዚአብሔር በዓለም ላይ ቁጣውን ከማፍሰሱ በፊት፤ እንደ እሳት የሚፈትነን መከራ በቤተ ክርስቲያን ላይ ይመጣል። መከራ ቤተ ክርስቲያንን አንድ የሚያደርግ፤ የሚያነጻጽ ለሚጠፉት ጠንካራ ምስክር የሚያደርጋት ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ መከራ የምንቀበል ከሆነ፤ ምንም የሚያስፈራን ነገር አይኖርም። ታማኙ አባታችንና ፈጣሪያችን በድል ያሻግረናል!

መልካም እረኛ መሆን እንዴት ይቻላል?

(1ኛ ጴጥሮስ 5:1-4)

በስደት ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝቦች ብቃት ያለው አመራር ያስፈልጋቸዋል። ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት የሚጀምር ከሆነ (1ኛ ጴጥ. 4:17)፤ ቤቱ በሥርዓት ካልተመራ ይፈርሳል። ጴጥሮስ ይህንን የተለየ መልእክት ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች የጻፈላቸው ሥራቸውን በታማኝነት እንዲሠሩ ለማበረታታት ነው። በችግር ወቅት የሚሸሹ መሪዎች ቅጥረኞች እንጂ እውነተኛ እረኞች አይደሉም (ዮሐ. 10:12-14)።

በአዲስ ኪዳን ጉባዔዎች የሚዋቀሩት በሽማግሌዎችና በዲያቆናት አመራር ሥር ነው (1ኛ ጢሞ. 3)። «ሽማግሌ» እና «ኤጲስ ቆጵስ» አንድ ዓይነት ሥልጣንን ያመለክታል (ዮሐዋ. ሥራ 20:17፤28)። ኤጲስ ቆጵስ «የበላይ ጠባቂ» ተብሎም ተተርጉሟል (1ኛ ጴጥ. 5:2ን ያስተውሉ፤ በ2:25 ላይ ይህ ስም የተመለከተው ለኢየሱስ ነው)። «ሽማግሌ» የሚያመለክተው የባለሥልጣኑን ብስለት ሲሆን፤ ኤጲስ ቆጵስ ደግሞ ኃላፊነትን ያመለክታል። መጋቢ ደግሞ እረኛ ማለት ሲሆን፤ የዚሁ ሥልጣን ሌላ ስም ነው (ኤፌ. 4:11)። ሽማግሌዎች ለዚህ ሥልጣን ይሾማሉ። «ሹመት» ማለት እጅ አውጥቶ በመምረጥ መሾም ማለት ነው። እያንዳንዱ ጉባዔ ብቁ የሆኑትን ሰዎች የመሾም መብት አለው።

በመከራው ዘመን በጉባዔው ያሉ አማኞች ምሪትና ማበረታቻ ከሽማግሌዎቻቸው ይሻሉ። የጴጥሮስ ትኩረትም መሪዎች በዚህ ወቅት መደረግ የሚገባውን ሁሉ እንዲያደርጉ ነው። አንድ መጋቢ ውጤታማ ለመሆን ምን ዓይነት ግላዊ ብቃት ሊኖረው ይገባል?

1. ከክርስቶስ ጋር የጠበቀና በግል የመተዋወቅ ተሞክሮ (5:1)

በዚህ ክፍል ጴጥሮስ ራሱን ያስተዋወቀው ሐዋርያ ነኝ ብሎ ሳይሆን እንደ ማንኛውም ሽማግሌ ነው። ይሁን እንጂ የክርስቶስ መከራ ምስክር መሆኑን (ማቴ. 26:36) ሳይጠቅስ አላለፈም። 1ኛ ጴጥ. ምዕራፍ አምስትን ጴጥሮስ ከኢየሱስ ጋር ካለው ግንኙነት አንጻር ብናነበው ጥሩ ነው። ቁጥር አንድ ወደ ጌቴሴማኒና ወደ ቀራኒዮ ይወስደናል። «ሊገለጥ ካለው ክብር» የሚለው ደግሞ በተራራ ላይ ጌታ ራሱን በለወጠ ጊዜ ጴጥሮስ ከጌታ ጋር መሆኑን ያስታውሰናል (2ኛ ጴጥ. 1:15-18፤ ማቴ. 17:1-5)። በቁጥር 2 ላይ በእረኛና በበጎቹ

ላይ በማተኮሩ ዮሐንስ 10ንና ጌታ ለጴጥሮስ የሰጠውን ኃላፊነት ያስታውሰናል (ዮሐ. 21:15-17)።

በቁጥር 3 ላይ «ማኅበሮቻችሁን በኃይል አትግዙ» የሚለው ክርስቶስ ስለ እውነተኛ ታላቅነትና ስለ ትሕትና ለደቀ መዛሙርቱ ያስተማረውን ያስታውሰናል (ሉቃስ 22:24-30)። በቁጥር አምስት ላይ «ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ» የሚለው ኢየሱስ በላይኛው ክፍል በነበሩበት ጊዜ፣ ማበሻ ጨርቅ ታጥቆ የደቀ መዛሙርቱን እግር ያጠበበትን ወቅት ያስታውሰናል (ዮሐ. 13:1-17)።

በቁጥር 8 ላይ ስለ ሰይጣን የተሰጠው ማስጠንቀቂያ ጌታችን በሉቃስ 22:31 ጴጥሮስንና ሌሎቹን እንደ ስንዴ ሊያበጥራቸው እንደፈለገ ከሰጠው ማስጠንቀቂያ ጋር ይመሳሰላል። ጴጥሮስ ለማስጠንቀቂያው ትኩረት ባለመስጠቱ ጌታን ሦስት ጊዜ ካደው።

በቁጥር 10 ላይ «ፍጹማን ያደርጋችኋል» የሚለው በማቴዎስ 4:21 ላይ «መረባቸውን ሲያበጁ» ከሚለው ጋር በትርጉም ይመሳሰላል። ይህም አራቱ ዓሣ አጥማጆች ወደ አገልግሎት የተጠሩበት ታሪክ ነው።

ጴጥሮስ ይህንን በመንፈስ ተመርቶ የጻፈው ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ካለው የግል ኅብረት የተነሣ ነው። ከጌታ ጋር የጠበቀና የሚያድግ ኅብረት ማድረጉ የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚገባ ለማገልገል አስችሎታል።

የአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ያደረገና በመንፈሳዊ ሕይወቱም የሚያድግ ሊሆን ይገባል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ሲመክረው «ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ» (1ኛ ጢሞ. 4:15) ይለዋል። ሽማግሌዎች በቃል እውቀት፣ በሥራ፣ በአገልግሎት ወደ አዲስ ግዛትና ድንበር ውስጥ ለመግባት እድገታቸው ሊገለጥ ይገባል። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወደ ፊት ካልሄዱ አባሎቿም እልፍ አይሉም።

የአንድ ቤተ ክርስቲያን አባላት በአንድ ኮንፍራንስ ላይ «መጋቢያችንን እንወደዋለን፣ ነገር ግን ከመዝሙረ ዳዊትና ከራእይ በስተቀር ሌላ መጽሐፍ የማያውቅ ይመስል ተመሳሳይ ነገር ስለተደጋገመብን ተሰላችተናል» አሉኝ። ያ ሰው መንፈሳዊ መሪ በመሆን ወደ አዲስ ነገር ራሱንና የሚመራውን ሕዝብ ይዞ መግባት ያስፈልገዋል።

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መከራን በማምጣት እንድታድግና አዲስ እውነት የምታገኝበትን መንገድ

እንድትፈልግ ያደርጋታል። እጥሮስ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ያደገው በኢየሩሳሌም ስለ ክርስቶስ መከራን በመቀበሉ ነው። እጥሮስ ፍጹም አልነበረም። አንድ ጊዜ ዳውሎስ ገሥጾታል (ገላ. 2:11-21)። እጥሮስ ግን ለክርስቶስ በመገዛት እግዚአብሔር ያቀደለትን ሁሉ ተማረ።

ዛሬ ለእረኞች ልሰጥ የምችለው ምክር «ከጌታ ጋር ያለህ ግንኙነት እድገት የሚያሳይ ይሁን፤ ከእርሱ የተማርከውን ደግሞ ለምትመራው ሕዝብ አካፍል። ይህንን ስታደርግ እነርሱም ከአንተ ጋር ያድጋሉ።» የሚል ነው።

2. የእግዚአብሔርን መንጋ በፍቅር መጠበቅ (5:2-3)

መንጋ የሚለው ምሳሌ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ቦታ ተጠቅሷል። [መዝ. (23) እና (100)፤ ኢሳ. 40:11፤ ሉቃስ 15:4-6፤ ዮሐ. 10፤ ዮሐዋ. ሥራ 20:28፤ ዕብ. 13:20-21፤ 1ኛ እጥ. 2:25፤ ራእ. 7:17)። እኛ እንደሚጠፉ በጎች ተቅበዝብዘን ነበር፤ መልካሙ እረኛ ግን ወደ መሰማርያችን መልሶናል።

በጎች ንጹሕ እንስሳት ናቸው እንጂ እንደ ውሻና አሳማ አይደሉም (2ኛ እጥ. 2:20-22)። በጎች በአንድነት እንደሚሰማሩ ሁሉ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብም ጎብረት ሊኖራቸው ይገባል። በጎች እረኛቸውን ካልተከተሉ በስተቀር ያለ እውቀት ተቅበዝብዘው ይጠፋሉ። በጎች ብዙ ጊዜ አቅም ስለሌላቸው የእረኛቸው ጥበቃ ያስፈልጋቸዋል [መዝ. (23):4]።

በጎች ጠቃሚ በመሆናቸው የአይሁድ እረኞች በጎችን የሚያረቡት ለሥጋ ሳይሆን ለሱፍ፣ ለወተትና ጠቦቶችን ለማግኘት ነው። የእግዚአብሔር ሕዝቦችም ወደ ክርስቶስ በማምጣት ማርባት፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንፈጽም ሕያው መሥዋዕትም መሆን ይገባናል (ሮሜ 12:1-2)።

እጥሮስ የመንጋው ጠባቂ የሆኑትን ሽማግሌዎች ከእግዚአብሔር የተሰጣቸውን ኃላፊነት ያሳስባቸዋል።

ሀ. የእግዚአብሔርን መንጋ መግቡ (5:2)። እረኛ መንጋውን ሲጠብቅ የሚያደርጋቸው ብዙ ሥራዎች አሉ። ከሌቦችና ከአጥፊዎች በጎቹን ይጠብቃል። መጋቢም እንደዚሁ የእግዚአብሔርን መንጋ ከሚያጠፋት መከላከል አለበት (ዮሐዋ. ሥራ 20:28-35)። አንዳንድ ጊዜ በጎች የእረኞቻቸውን ተግሣጽና ማስጠንቀቂያ ባይወዱትም እንኳን ይህ አገልግሎት ለራሳቸው ጥቅም እንዲሆን ተብሎ ነው።

ታማኝ እረኛ መንጋውን መጠበቅ ብቻ ሳይሆን፤ በለመለመ መስክ እያሰማራም ይመግባቸዋል። ከመንጋው በፊት እየወጣ ሊጎዳቸው የሚችል እባብ ቢሆን፤ መርዛም ዕፅዋት ቢሆኑ ወይም አደገኛ አውሬ መኖሩን ይሰልሳል። የእግዚአብሔር ሕዝብ መጋቢም ሕዝቡን በቃሉ ማስማርያ ላይ እንዲመገቡና እንዲያድጉ ያደርጋቸዋል።

በጎችን በተናጠል መንከባከብም አስፈላጊ ነው። ዛሬ አንዳንድ መጋቢዎች ለግለሰቦች ትኩረት አይሰጡም። ኢየሱስ ግን ለብዙ ሕዝብ ሰብኳል፤ ደግሞ ከኔቆዲሞስና ከሰማርያዎ ሴት ጋር በተናጠል በመሆን መንፈሳዊ ጥያቄዎቻቸውን መልሷል (ዮሐ. 3 ና 4)። ጳውሎስም በተሰሎንቄ ሰዎችን በግል ያገለግላቸውና ይወዳቸውም ነበር (1ኛ ተሰ. 2፡11)።

አንድ በግ የሚያምጽና የሚያስቸግር ከሆነ፤ እረኛው ሊገሥጸው ይገባል፤ ቢደክም በእጆቹ ይሸከመዋል፤ ቢቆስል ቁስሉን በዘይት ይቀባለታል፤ እሾህ ቢወጋው ከጸጉሩ መሃል ፈልፍሎ ይነቅልለታል። መልካም እረኛ በጎቹን በስማቸው ለይቶ በማወቅ እንደሚያስፈልጋቸው መጠን ይንከባከባቸዋል።

ታማኝ እረኛ መሆን ቀላል ነገር አይደለም! የማያልቅ ሥራ በመሆኑ በትክክል መሠራት አለበት፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ መለኮታዊ ኃይል መቀበል ያስፈልጋል። እረኝነትን አስቸጋሪ የሚያደርገው ሌላው ጉዳይ በጎቹ የእግዚአብሔር እንጂ የእርሱ አለመሆናቸው ነው። አንዳንድ ጊዜ መጋቢዎች «በእኔ ቤተ ክርስቲያን» ሲሉ ይደመጣሉ፤ ለነገሩ ግን ቤተ ክርስቲያን በልጁ ደም የዋጃት የእግዚአብሔር ናት (ዮሐ. 20፡28)። እኛ መጋቢዎች የእግዚአብሔርን ሕዝብ በጥንቃቄ መመገብ አለብን። ምክንያቱም እንጠየቅበታለንና። በጎቹም ቢሆኑ መንፈሳዊ መሪዎቻቸውን ምን ያህል እንደታዘዙ ይጠየቃሉ (ዕብ. 13፡17)። ስለዚህ እረኞችና በጎች ኃላፊነታቸውን መገንዘብ አለባቸው።

ለ. መንጋውን ጎብኙት (5፡2)። «ኤጲስ ቆጶስ» ማለት «ጠባቂ» ማለት ነው። እረኛ ግን በበጎች «መካከል» የሚኖር በግ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ መሪ በመሆኑ ከመንጋው «በላይ» ነው። በጎች ይህንን ልዩነት ካልተገነዘቡት ችግር ይፈጠርባቸዋል። አንዳንድ ሰዎች በበጎች መካከል የሚኖር በግ መሆኑን ተቀብለው የእረኝነት ሥልጣኑን ለመከተል ግን እምቢ ይላሉ። ሌሎች ደግሞ መጋቢውን ከሰው ጋር እንደማይቀላቀል ቅዱስ በመቁጠር ከፍ ያለ ስፍራ ላይ ያስቀምጡታል።

አንድ ጥሩ መጋቢ ግን ሁለቱም ዓይነት ግንኙነት ያስፈልገዋል። በመንጋው መካከል በመሆን ፍላጎታቸውንና ችግራቸውን

ይረዳላቸዋል። ከላይ በመሆን ደግሞ ችግሮቻቸውን መፍታት እንዲችሉ በመምራት ይረዳቸዋል። በመጋቢነትና በሰባኪነት አገልግሎት መካከልም ቅራኔ ሊኖር አይገባም። ሰባኪው መጋቢ በመሆን ለሕዝቡ የሚያስፈልገውን ቃል ያቀርባል። መጋቢው ደግሞ ሰባኪ በመሆን ለችግሮቻቸው መፍትሔ የሚሆነውን ነገር ለማካፈል ሥልጣን አለው። መጋቢ በየሳምንቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረጃ የሚያስተላልፍ የሃይማኖት አስተማሪ ሳይሆን፤ መንጋውን አውቆ በቃሉ በኩል የሚረዳ እረኛ ነው።

መንፈሳዊ መሪዎች ሊያስወግዷቸው የሚገቡትን አደገኛ ኃጢአቶች ጴጥሮስ ይጠቁማቸዋል። የመጀመሪያው ስንፍና ነው። ስንፍና ደግሞ ከጉድለት ሳይሆን ከፈቃድ ነው የሚመጣው። አገልግሎቱን እንደ ሥራ ማየት ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚያከናውን አውቆ ከልቡ መሥራት አለበት (ኤፌ. 6፡6)። በዳላስ ለአምሳ ዓመታት የባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን መጋቢ የነበሩት ዶክተር ጆርጅ ደብልዩ. ትሩይት በሌላ የሥልጣን ቦታ ላይ ተቀምጠው እንዲሠሩ በተደጋጋሚ ይጠየቁ ነበር። እርሳቸውም ጥያቄውን በመቃወም፤ «የመጋቢነትን ልብ ፈልጌ አግኝቼዋለሁ» በማለት ይመልሱ ነበር። አንድ ሰው የመጋቢነት ልብ ካለው በጎቹን ይወዳል፤ ያገለግላቸዋልም። ይህንን የሚያደርገው ግን ወዶ እንጂ በግድ አይደለም።

ሰው በጎ ሕሊና ከሌለው አገልግሎት ለስንፍና የተመቸ ቦታ ነው። የቤተ ክርስቲያን አባላት መጋቢዎቻቸው ምን እንደሚሠሩ ስለማይጠይቁ የጓደኛውንም ስብከት የራሱ አስመስሎ ሊሰብክ ይችላል። አንድ መጋቢ ሳምንቱን ሙሉ ኳስ ሲጫወት ስንብቶ ቅዳሜ ሲደርስ በካሌት የተዘጋጀ የሌላ ሰው ስብከት ያዳምጥና ለእሑድ ስብከት ይቀርባል። የእሑድን ስብከት በዚህ ዓይነት ሁኔታ ቢወጣውም የእረኞች አለቃ የሆነውን ጌታ በሚገናኝበት ጊዜ ምን ይመልስ ይሆን?

ከስንፍና ቀጥሎ እረኞች መጠንቀቅ ያለባቸው «መጥፎውን ረብ ከመመኘት» ነው። ቤተ ክርስቲያን ለመጋቢዎች መክፈል ይገባታል (1ኛ ቆሮ. 9፡1፤ 1ኛ ጢሞ. 5፡17-18)። ገንዘብ ማካበት ግን የመጋቢው የአገልግሎቱ ዓላማ መሆን የለበትም። ጳውሎስ ለሽማግሌነት በሰጠው መመዘኛ ላይ «ገንዘብን የማይወድ» (1ኛ ጢሞ. 3፡3)፤ እና ነውረኛ ረብ የማይወድ (ቲቶ 1፡7) በማለት አስቀምጦታል። መጋቢ ገንዘብን በመውደድ ለማከማቸት መኖር የለበትም።

በቤተሰብ ወይም በቤተ ክርስቲያን ከሚኖሩ አንዳንድ ሁኔታዎች የተነሣ አንዳንድ አገልጋዮች ተጨማሪ ሥራዎችን ለመሥራት ይገደዳሉ። ጳውሎስም ያገለግል የነበረው ድንኳን እየሰፋ ነበር። ይሁን

እንጂ የቤተ ክርስቲያና አባላት ሙሉ ጊዜያቸውን ለቃሉ አገልግሎት እንዲያውሉ አገልጋዮቻቸው የሚያስፈልጋቸውን በማሟላት ከተጨማሪ የውጭ ሥራ ሊያሳርፉአቸው ይገባል። መጋቢዎች ደግሞ ለአገልግሎታቸው እንቅፋት ከሚሆን የገንዘብ ስብሰባ ተግባር ሊቆጠቡና ሊጠነቀቁ ይገባል። «የሚዘምተው ሁሉ ለጦር ያስከተተውን ደስ ያሰኝ ዘንድ ትዳር በሚገኝበት ንግድ ራሱን አያጠላልፍም» (2ኛ ጢሞ. 2:4)።

«በበጎ ፈቃድ» የሚለው ሐረግ ጳውሎስ በሮሜ 1:5 ላይ «ወንጌልን ልሰብክ ተዘጋጅቻለሁ» ከሚለው ጋር ይመሳሰላል። ይህ ማለት በልብ መዘጋጀትና በጉጉት ለማገልገል ፈቃደኛ መሆን ነው። በእውነተኛ እረኛና በሞያተኛ መካከል ያለው ልዩነትም እውነተኛው እረኛ በጎቹን ስለሚወድ ሲያገለግል ሞያተኛው ግን የሚያገለግለው ስለተከፈለው ነው። በሐዋ. ሥራ 20:17-38 ያለው ክፍል የእውነተኛ እረኛ ልብ ምን እንደሚመስል ያሳያል።

ሐ. ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ (5:3)። በዚህ ክፍል መምራትና በአምባገነንነት መግዛት ተነጻጽረዋል። በእስራኤል ባህል በጎችን ከፊት ሆነህ ትመራቸዋለህ እንጂ ከኋላ ሆነህ አትነዳቸውም። ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጓት የሚያገለግሉ መሪዎችና የሚመሩ አገልጋዮች ናቸው። አንድ ክርስቲያን መሪ «ዛሬ ችግራችን ብዙ ታዋቂ ሰዎች ቢኖሩንም፤ በቂ አገልጋዮች ግን የሉንም» አለኝ።

አንድ እረኛ ለመንጋው ምሳሌ በመሆን በበጎች መካከል እየኖረና የበላይ ሆኖ እየመራ ያለችግር ሊያገለግል ይችላል። ሰዎች የሰበከውን የሚኖርን መሪ ሊከተሉት ፈቃደኛ ናቸው። አንዲት ቤተ ክርስቲያን ያለባትን የገንዘብ ችግር ምክንያት ማንም ማወቅ አልቻለም ነበር። የቤተ ክርስቲያና መጋቢ ከለቀቀ በኋላ ግን ሌሎች ገንዘብ እንዲያበረክቱ ከመስበክ በስተቀር ምንም አበርክቶ እንደማያውቅ ተደረሰበት። እኛ ወደማንኛው ሕይወት ሌሎችን መምራት አንችልም።

የእግዚአብሔር ሕዝቦች «የእግዚአብሔር ርስት» ናቸው። [ዘዳ. 32:9፤ መዝ. (33):12]። ይህ ቃል መሬትን ለመከፋፈል በዕጣ መደልደል ማለት ነው (ዘጉ. 26:55)። እያንዳንዱ ሽማግሌ የሚጠብቀው መንጋ አለው፤ በጎች ሁሉ ግን የበጎች እረኛ በሆነው በጌታ ኢየሱስ ሥር ያሉ መንጋ ናቸው። ጌታ ሠራተኞቹን በምርጦቹ ቦታ ላይ አስቀምጧቸዋል፤ ስለዚህ ባስቀመጠን ቦታ ሆነን እናገለግላለን። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስታገለግሉ የውድድር ስሜት አይኖርም። ስለዚህ ማንም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ገዥ

እንደሆነ ሊሰማው አይገባም። መጋቢዎች «የበላይ ጠባቂ» እንጂ ገዥዎች አይደሉም።

3. ክርስቶስን ብቻ ለማስደሰት መጠማት (5:4)

ይህ የተስፋ መልእክት ስለሆነ የጌታ ኢየሱስን የመመለስ ተስፋ ደግሞ ያነሣዋል። የጌታ መመለስ በመከራ ጊዜ የሚያጽናና (1:7-8)፤ ለታማኝ አገልግሎትም የሚያነሣሣ ነው። አንድ መጋቢ ራሱንም ወይም ሌሎችን ለማስደሰት የሚያገለግል ከሆነ፤ አገልግሎቱ አስቸጋሪና ተስፋ አስቆራጭ ይሆንበታል። አንድ እንግዳ የሆነ ሰው ከአምልኮ በኋላ ወደ እኔ መጣና «እነዚህን ሁሉ ማስደሰት በጣም አስቸጋሪ ነው» አለኝ። እኔም «እነርሱን ለማስደሰት አልሞክርም፤ ጌታን ደስ ለማሰኘት ግን እሞክራለሁ፤ እርሱ ደግሞ ስለሌላው ጉዳይ ይጠነቀቃል» በማለት መለስኩለት።

ኢየሱስ ክርስቶስ ለበጎቹ የሞተ መልካም እረኛ (ዮሐ. 10:11)፤ ለበጎቹ የኖረ ትልቅ እረኛ (ዕብ. 13:20-21)፤ ስለ በጎቹ የሚገልጥ የእረኞች አለቃ (1ኛ ጴጥ. 5:4) ነው። የእረኞች አለቃ እንደ መሆኑ መጠን፤ የሰውን አገልግሎት መዝና ተገቢውን ሽልማት ይሰጣል። ጌታ የእያንዳንዱን አገልግሎት ሲመዝን መጀመሪያ የነበሩት መጨረሻ ሊሆኑ ይችላሉ።

በአንድ የበጋ ወራት ስኮትላንድ ውስጥ በአንዎት አጠገብ በምትገኝ የቤተ ክርስቲያን ፍርስራሽ መካከል ቆሜ ነበር። ሕንጻው በአንድ ወቅት አንድ መቶ አምሳ ሰዎችን ያስተናግድ ነበር። በእርግጥ በዘመናዊ የሕንጻ መስፈርት አንጻር የተዋጣለት ሕንጻ ላይባል ይችላል። የዚህች ቤተ ክርስቲያን መጋቢ የሆኑ ሳሙኤል ሩዘር ፎርድ፤ የጻፉት መልእክት ከመንፈሳዊ ጽሑፎች መሐል የሚፈረጅ ነበር። ዛሬ የቤተ ክርስቲያኑ ሕንጻ ቢፈራርስም፤ አገልግሎታቸው ግን ቀጥሏል። የእረኞች አለቃ የዚህን ሰው የአገልግሎት ድካም፤ በስደት ያሳለፉትን የሥጋ ጉስቄልና ሁሉ አስቦ ዋጋቸውን ከፍሏቸዋል።

በጥንት ዘመን ልዩ ልዩ «አክሊሎች» ነበሩ። ጴጥሮስ ከአበባ ጉንጉን ስለሚሠራውና ፈጥኖ ስለሚጠወልገው የሯጮች አክሊል አንሥቷል። የታማኝ መጋቢ አክሊል ግን የክብር አክሊል ነው፤ ለማይጠፋ ርስትም የሚሰጥ ሽልማት ነው።

ዛሬ ክርስቲያን ሠራተኞች የተለያዩ ዓይነት ሽልማቶችን ለማግኘት ይደክሙ ይሆናል። አንዳንዶቹ ግዛታቸውን ለማስፋፋት፤ ሌሎች ዝናን ለማትረፍ፤ ሌሎች ደግሞ እድገት ለማግኘት ይተጋሉ። ይህ ሁሉ ግን አንድ ቀን ይጠወልጋል። እኛ የምንናፍቀው ግን «መልካም

አድርገሃል» የሚለውን የጌታችንን ቃልና የማይጠፋውን የክብር አክሊል ነው። አክሊሉን በእግሮቹ ሥር ማኖር ምን ያህል የሚያስደስት ነገር ነው (ራእ. 4:10)። ያደረግነው ሁሉ በጸጋውና በኃይሉ እንደሆነ እውቅና እንሰጣለን (1ኛ ቆሮ. 15:10፤ 1ኛ ጴጥ. 4:11)። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ፊት ለፊት ስናየው የራሳችንን ክብር አንፈልገውም።

በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ነገር ሁሉ ከአመራር የተነሣ ሊለማ ወይም ሊጠፋ ይችላል። ኅብረቱ ትልቅም ይሁን ትንሽ መሪዎቹ ክርስቲያኖች የሆኑ፣ ከጌታ ጋር የጠበቀ ኅብረት ያላቸው፣ ለመንጋው የሚጠነቀቁና ኢየሱስ ክርስቶስን ደስ ለማሰኘት የቆረጡ ሊሆኑ ይገባል።

በማገልገል እንመራለን፤ በመከራ እናገለግላለን።

ኢየሱስ ያደረገው እንዲሁ ስለሆነ ይህ መንገድ እርሱ በእውነት የሚከብርበት ብቸኛ መንገድ ነው።

ከጸጋ ወደ ክብር

(1ኛ ጴጥሮስ 5:5-11)

በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ወቅት የመለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪ ነበርኩ። ጦርነቱ ከሰሜናዊ ኢንዲያና ከተማችን በርቀት ላይ የሚካሄድ ይመስል ነበር። በዚያን ጊዜ በእኛ ከተማ ከየጎረቤቱ የተውጣጣ ሲቪል የመከላከያ ኃይል እየተደራጀ ነበር። አባቴ የአንዱ ቡድን ካፒቲን ስለነበር የልምምዱን ፊልም ለማየትና ተናጋሪዎቹን ለማዳመጥ ከእርሱ ጋር እሄድ ነበር። የቱንም ያህል ፊልም ብንመለከትም ጎረቤቶቻችን በቦምብ ይመታሉ ብለን አስበን አናውቅም። ፍልስፍናችን «እዚህ ሊሆን አይችልም» የሚል ነበር።

ጴጥሮስ ግን እንደ እሳት የሚፈትነው መከራ ሊሆን መቅረቡን ያውቅ ስለነበር መላዋ ቤተ ክርስቲያን እንድትዘጋጅ ይፈልጋል። በደብዳቤው መዝጊያ ላይ ቤተ ክርስቲያን በመከራ ውስጥ እግዚአብሔርን ማክበር እንድትችል ሦስት ጠቃሚ ምክሮችን ለግሏታል።

1. ትሑታን ሁኑ (5:5-7)

ጴጥሮስ ቅዱሳን ለመንግሥት ባለሥልጣናት፣ ባሪያዎች ለጌቶቻቸው፣ ሚስቶች ደግሞ ለባሎቻቸው እንዲገዙ መከራቸው (2:13-17፤ 2:18-25፤ 3:1-7)። አሁን ደግሞ ሁሉም አማኞች ለእግዚአብሔርና አንዱ ለሌላው እንዲገዛ ያዛቸዋል።

ኅበዞች ለሽማግሌዎች ይገዙ። ሽማግሌዎች በዕድሜያቸው ብቻ ሳይሆን በመንፈሳዊ ብስለታቸውም ሊከበሩ ይገባቸዋል። በክርስትና ውስጥ ብዙ ጊዜ መቆየት በእርግጥ በሳል ለሆነ ሕይወት ዋስትና አይሰጥም። ይህ ትምህርት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የቆዩ አባሎች ቤተ ክርስቲያንን ይምሩ ወጣቶችንም አይስሟቸው ለማለት የታሰበ አይደለም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በትውልድ መካከል የሚካሄድ ጦርነት አለ። ሽማግሌዎች ለውጥንና አዲስ ነገርን ሲቃወሙ፣ ወጣቶች ደግሞ ሽማግሌዎችን ይቃወማሉ።

ለዚህ ሁለት መፍትሔ አለው። 1) ሁሉም አማኝ ወጣትም ሆነ ሽማግሌ አንዱ ለሌላው ሊገዛ ይገባል። 2) ሁሉም ለእግዚአብሔር ሊገዙ ይገባል። «ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ።» የሚለው ለዚህ ችግር መልስ ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ የደቀ መዛሙርቱን እግር በማጠብ

እንዳገለገለ እኛም አንዱ ሌላውን ለማገልገል እንደዚህ ዓይነት ዝቅብሎ የማገልገል አሳብ ሊኖረን ይገባል። እውነተኛ ትሕትና በፊልጵስፎስ 2:1-11 ላይ ተገልጿል። ትሕትና ማለት ስለ ራሳችን ምስኪንነትና የበታችነት ማለብ ሳይሆን፤ በጭራሽ ስለ ራሳችን አለማለብ ነው!

በመጀመሪያ ለእግዚአብሔር ካልተገዛን አንዳችን ለሌላው ልንገዛ አንችልም። ጴጥሮስ በምሳሌ 3:34 እና በያዕቆብ 4:6 ላይ የተጠቀሰውን ክፍል እርሱም ጠቅሶታል። ለሌላው ለመገዛት ጸጋ ያስፈልጋል፤ ራሳችንን በፊቱ ስናዋርድ ደግሞ እግዚአብሔር ያንን ጸጋ ይሰጠናል።

እግዚአብሔር የትዕቢትን ኃጢአት ስለሚጠላ ትዕቢተኞችን ይቃወማል (ምሳ. 6:16-17፤ 8:13)። ሉሲፈርን ከሥልጣኑ አውርዶ ሰይጣን ያደረገው ትዕቢት ነው (ኢሳ. 14:12-15)። እግዚአብሔርን ለመምሰል የመፈለግ ትዕቢት ሔዋንን የተከለከለውን ፍሬ ለመብላት አነሣሣት። «መመካት» የዓለማዊነት ምልክት ነው (1ኛ ዮሐ. 2:16)። የትዕቢት መከላከያ መድኃኒት የእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን ጸጋ ለመቀበል ደግሞ ራሳችንን ለእርሱ ማስገዛት አለብን።

መገዛት የእምነት እርምጃ ነው። ሕይወታችንን እንዲመራና ዓላማውን በጊዜው በሕይወታችን እንዲፈጽም በእግዚአብሔር እንታመናለን። ለሌሎች ስንገዛ ሰዎች መጠቀሚያ ሊያደርጉን ይችላሉ። እግዚአብሔርን የምንታመንና አንዳችን ለሌላው የምንገዛ ከሆነ ግን ይህ አይሆንብንም። እራሱን ለእግዚአብሔር በእውነት የሚያስገዛና ክርስቲያን ወገኖችን ማገልገል የሚወድ ሰው ማንንም መጠቀሚያ ለማድረግ አይፈልግም። የእኛን ሕይወት የሚመራው «ኃይለኛው የእግዚአብሔር እጅ» የሌሎችን ሕይወት ይመራል።

«በጊዜው» የሚለው ቃል ቁልፍ ቃል ነው። እግዚአብሔር ያልተዘጋጀን ሰው አያከብርም። መጀመሪያ መስቀልና መከራ ሲቀድም አክሊልና ክብር ደግሞ ይከተላል። ሙሴ አይሁዶችን ከግብፅ ለማውጣት ከመላኩ በፊት በእግዚአብሔር እጅ ሥር አርባ ዓመት ቆይቷል። ዮሴፍ ወደ ዙፋኑ ከመውጣቱ በፊት ለአሥራ ሦስት ዓመታት ያህል በእግዚአብሔር እጅ ሥር ቆይቷል። ትዕቢታችን ከሚገለጽበት መንገድ አንዱ አለመታገሣችን ነው። መከራ የሚመጣበት አንዱ ምክንያት ደግሞ ትዕግሥትን ለማስተማር ነው (ያዕቆብ 1:1-6)። ጴጥሮስ በዚህ ክፍል ጌታ ሲናገር ወደአዳመጠው ክፍል ያመለክታል፦

«ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና፤ ራሱንም የሚያዋርድ ከፍ ይላል።» (ሉቃስ 14:11)።

ራሳችንን የማዋረድ ጥቅሙ ስለሚያስጨንቀን ነገር እግዚአብሔር ያስብልናል። በ1ኛ ጴጥሮስ 5:5-6 ላይ ያለውን ሁኔታ ካላሟላን በቁጥር 7 ላይ ያለውን አስደናቂ ተስፋ መቀበል አንችልም። ሁኔታዎች አስቸጋሪ ሲሆኑብን መጨነቅና መጠበብ ይቀላናል። ይህ ግን በረከትን ያስቀርብናል፤ ደካማ ምስክሮችም ያደርገናል። በመከራውስጥ ድል ማድረግና እግዚአብሔርን ማክበር ከፈለግን የውስጥ ሰላም ያስፈልገናል። ዶክተር ጆርጅ ሞሪሰን «እግዚአብሔር ልጆቹ እንዲጨነቁ የማይፈልገው ግድ የለሾች እንዲሆኑ አይደለም።» ብለዋል።

በ1ኛ ጴጥሮስ 5:7 መሠረት ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ያለፈውን የአሁኑንና የወደፊቱን ጭንቀታችንን ሁሉ ለጌታ መስጠት አለብን። እኛ እንችለዋለን የምንለውን ለራሳችን ብናስቀር ትንሽ ቆይቶ ትልቅ ችግር ይሆንብናል። በየጊዜው አዲስ ሸክም ሲመጣብን በእምነት ለጌታ አሳልፈን መስጠታችንን እናስታውስ።

እግዚአብሔር የራሱ ለሆኑት እንደሚጠነቀቅ የሚያውቅ ሰው ቢኖር ጴጥሮስ ነው። ወንጌልን ስናነብ ለጴጥሮስ የተደረጉለትን ተአምራት እናያለን። ኢየሱስ አማቱን ፈወሰለት፤ ብዙ አሳዎችን እንዲያጠምድ ረዳው፤ የቤተ መቅደስ ግብር ይከፍል ዘንድ አስቻለው፤ በውኃ ላይ አራመደው፤ የቀረጠውን የማልኮስን ጆሮ ቀጠለለት፤ ከወኅኒ አወጣው (የሚከተሉትን ጥቅሶች በቅደም ተከተል ተመልከቱ፤ ማር. 1:29-31፤ ሉቃስ 5:1-11፤ ማቴ. 17:24-27፤ 14:22-23፤ ሉቃስ 22:50-51፤ ዮሐ. 18:10-11፤ ዮሐዋ. ሥራ 12)።

ጭንቀታችንን ሁሉ በእርሱ ላይ ስንጥል፤ እግዚአብሔር ፍቅሩንና ጥበቃውን የሚያሳየን እንዴት ነው? በእኛ ፋንታ የሚያከናውናቸው አራት አስደናቂ አገልግሎቶች አሉ። (1) ከችግር ከመሸሽ ይልቅ ፊት ለፊት የምንጋጠምበትን ድፍረት ይሰጠናል (ኢሳ. 41:10)። (2) ሁኔታዎችን የምንረዳበትን ጥበብ ይሰጠናል (ያዕቆብ 1:5)። (3) ማድረግ የሚገባንን እንድናደርግ ጉልበት ይሰጠናል (ፊልጵ. 4:13)። (4) የቀረውን ነገር እርሱ ሊጨርሰው እንደሚችል የምንታመንበትን እምነት ይሰጠናል [መዝ. (37):5]።

አንዳንድ ሰዎች ሸክማቸውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ሰጥተው ሁሉንም እርሱ እንዲሠራላቸው ይሻሉ! ምላሹ ሲመጣ ተዘጋጅተን ለመጠበቅ እንድንችል እግዚአብሔር በእኛ በኩል ለእኛ እንዲሠራ

እንፍቀድለት። «ትካዜህን በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱም ይደግፍሃል» [መዝ. (55)፡22]።

2. ንቁ (5፡8-9)

ጠላት ስላለን እንጨነቃለን። ሰይጣን እንደ እባብ ያስታል (2ኛ ቆሮ. 11፡3)፤ እንደ አንበሳ ይውጣል። ሰይጣን ማለት «ጠላት፥ ተቃዋሚ» ማለት ነው። «ዲያብሎስ» ማለት ደግሞ «ከላሽ» ማለት ነው። የዚህ መልእክት ተቀባዮች ተሰድበዋል (1ኛ ጴጥ. 4፡4፥ 14)። አሁን ደግሞ እንደ እሳት በሚፈትነው መከራ ከአንበሳ ጋር ይፋጠጣሉ። ጴጥሮስ በጠላቶቻቸው ላይ ድል የሚያቀዳጃቸውን በርካታ ጠቃሚ ምክር ይለግላቸዋል።

ሀ. አደገኛ መሆኑን አውቃችሁ አክብሩት። የመካኒክነት ችሎታ ስለሌለኝ ይህንን የሚሠሩ ሰዎችን አከብራለሁ። የቤተ ክርስቲያንን ሕንጻ ሲሠራ የኤሌክትሪክ ሠራተኛው የተወሳሰቡ የኤሌክትሪክ መቆጣጠሪያዎችን ሲገጥም ኃይል ካላቸው የኤሌክትሪክ መስመሮች ጋር እንዴት በጸጥታ ሥራዎችን እንደሚሠሩ ሳስበው ይገርመኛል» በማለት ለአንዱ ሠራተኛ ነገርኩት። እርሱም ፈገግ ብሎ «መጀመሪያ ማድረግ ያለብህ ኤሌክትሪኩን ማክበር ነው። ከዚያ መሥራት ትችላለህ።» አለኝ።

ሰይጣን አደገኛ ጠላት ነው። አነስተኛ ግምት ሰጥተን ስንጠብቀው ሊነክሰን የሚችል እባብ ነው። እርሱ አጥፊ ነው (ራእይ 12፡11)፥ ከላሽም ነው (ራእይ 12፡9-11፤ ዘካ. 3፡1-5)። ሰይጣን ትልቅ ኃይልና እውቀት፥ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመዋጋት የሚረዱት የክፋት ሠራዊት አሉት (ኤፌ. 6፡10)። አስፈሪና ትልቅ ጠላት ስለሆነ፥ መቀለድም ሆነ ችሎታውን አቅልለን ማየት የለብንም። ከሰይጣን ጋር በሚኖረን ቅሪቴና ግጭት በጭምትነት እንደ ባለ አእምሮ ማሰብ አለብን።

እንደ ባለ አእምሮ ስናስብ ለሁሉ ነገር ሰይጣንን የጥፋት ተጠያቂ አናደርገውም። አንዳንድ ሰዎች ከእያንዳንዱ ቁጥቋጦ በስተኋላ ሰይጣንን ያዩታል። ራሳቸውን ሲያማቸው፥ የመኪና ኅማቸው ሲተነፍስ፥ የቤት ኪራይ ሲጨምር ለሁሉ ነገር ሰይጣንን ተጠያቂ ያደርጉታል። ሰይጣን በሽታና ሥቃይ ሊያመጣ መቻሉ እውነት ቢሆንም (ሉቃስ 13፡16፤ ኢዮብ)፥ «የራስ ምታትና የጀርባ ህመም መናፍስት» እያልን ለማስወጣት ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሥልጣን የለንም። አንድ ወይዘሮ ከሩቅ ቦታ ደወለችልኝና ሰይጣን 7 1/2 ኢንች አድርጎ እንደ ከረከማት ነገረችኝ። ለሰይጣን ተንኮልና ኃይል እውቅና ብሰጥም፥ ስለ ሰይጣን የሚኖረን እውቀትና መረጃ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንጂ ከልምምዳችን መመንጫት እንደሌለበት ይሰማኛል።

ለ. ሰይጣን እጅግ በጣም አስመሳይ መሆኑን ለይታችሁ ዕውቁ (2ኛ ቆሮ. 11:13-15፤ ዮሐ. 8:44)። ሰይጣን ተንኮለኛ ጠላት ስለሆነ ነቅተንና ተግተን መጠበቅ አለብን። የሰይጣን አሠራር እግዚአብሔር የሚያደርገውን ማንኛውንም ነገር መቃወም ነው። በእንክርዳዱ ምሳሌ ላይ፤ እግዚአብሔር እውነተኛ ክርስቲያኖችን ሲተክል፤ ሰይጣን ግን የሚያሳስተውን ይዘራል (ማቴ. 13:24-30፤ 36-43)። የእግዚአብሔር ቃልና የእግዚአብሔር መንፈስ ባይኖሩ ኖሮ ሰይጣን ምንኛ ባሳተን ነበር (1ኛ ዮሐ. 18:27)። የእግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ባወቅን ቁጥር የሰይጣንን ሥራ ለመለየት ገቁ መንፈስ ይኖረናል። መንፈስን ፈትነን እውነትን ከሐሰት ለይተን ማወቅ መቻል አለብን (4:1-6)።

ሐ. ተቃወሙት። ይህ ማለት በእግዚአብሔር ቃል ላይ በመጽናት ፈቀቅ ላለማለት መቃወም ማለት ነው (ኤፌ. 6:10-13)። ካልጸናን በስተቀር መቃወም አንችልም። የጦር ዕቃችን የእግዚአብሔር ቃልና ጸሎት ነው። መከላከያችን ደግሞ እግዚአብሔር ያዘጋጀው የጦር ዕቃ ነው (ኤፌ. 6:17-18)። ሰይጣንን «በእምነት» እንቃወመዋለን፤ እምነታችን ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ ነው። ዳዊት በእግዚአብሔር ታምኖ ጎልያድን እንደ ተቃወመ፤ እኛም በአሸናፊው በጌታ ኢየሱስ ስም ታምነን ሰይጣንን እንቃወማለን።

እዚህ ላይ ያለው የማስጠንቀቂያ ቃል ከሰይጣንም ሆነ ከጭፍሮቹ በፍጹም አትወያይ የሚል ነው። ሔዋን ይህንን ስሕተት በመሥራቷ የደረሰውን አሳዛኝ ነገር ሁላችንም እናውቃለን። ሰይጣንን በራሳችሁ መንገድ ሳይሆን፤ ኢየሱስ በተቃወመበት መንገድ ተቃወሙት (ማቴ. 4:1-11)። በእንደዚህ ዓይነት ጦርነት ውስጥ የምታልፉት እናንተ ብቻ እንደሆናችሁ አድርጋችሁ በፍጹም ማሰብ የለባችሁም። «በዓለም ያሉ ወንድሞቻችሁ» ይህንን መከራ እንደሚቀበሉ አውቃችሁ ለእነርሱ መጸለይና እርስ በርሳችሁ መበረታታት አስባችሁ። የእኛ ድል ሌሎችን፤ የሌሎች ድል ደግሞ እኛን ይረዳናል።

ጴጥሮስ እነዚህን ሦስት መመሪያዎች ተከትሎ ቢሆን ኖሮ፤ በጌቴሴማኒ የአትክልት ስፍራ አይተኛም ነበረ፤ የሊቀ ካህኑን አገልጋይ ጆሮ አይቆርጥም፤ ኢየሱስንም አይከድም ነበር። ጌታችን ለሰጠው ማስጠንቀቂያ ትኩረት ከመስጠት ይልቅ ይከራከር ነበር! ሰይጣን «መንቃትና መጸለይ» እንደማያስፈልገውና ሰይፉን መጠቀም እንደሚችል እየነገረው ማንነቱን በትዕቢት ሲያንሳፍፍ፤ ጴጥሮስ የተቃዋሚው የሰይጣን አሳብ መሆኑን መለየት አልቻለም ነበር። ጴጥሮስ ጌታን ሰምቶና ጠላትን ተቃውሞ ቢሆን ኖሮ፤ ከእነዚህ ሁሉ ውድቀቶች ባመለጠ ነበር።

ኢፕሮስም ሆነ ያዕቆብ ለተሳካ መንፈሳዊ ሕይወት የሚሰጡን መመሪያ «ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተም ይሸሻል» (ያዕቆብ 4:7) የሚል ነው። ሰይጣንን ለመቃወም ከመነሣታችን በፊት ለእግዚአብሔር መገዛት አለብን። ኢፕሮስ እግዚአብሔርን ሊቃወም ለሰይጣን ተገዝቶ አረፈ!

3. ተስፋ አድርጉ (5:9-11)

ኢፕሮስ አሳቡን ሲደመድም አንባቢዎቹን እግዚአብሔር ሁሉን እንደሚያውቅና ሁሉም ነገር በቁጥጥሩ ሥር እንደሆነ ያሳስባቸዋል። እንደ እሳት ሊፈትን የሚመጣው ፈተና አስቸጋሪ ቢሆንም፣ ክርስቲያን ግን ሁልጊዜ ተስፋ አለው። ኢፕሮስ ለዚህ ተስፋ ምክንያት የሚሆኑትን ነገሮች ዘርዝሯል።

ሀ. የእግዚአብሔር ጾጋ አለን። መዳናችን በጾጋው ነው (1ኛ ጴጥ. 1:10)። እኛ እርሱን ከመጥራታችን በፊት እርሱ ጠርቶናል (1:2)። ጌታ ቸር መሆኑን ቀምስናል (2:3)፣ ስለዚህ ለእኛ የሚያቅደው ነገር መልካም ስለሚሆን አንፈራም። የእግዚአብሔር ጾጋ ልዩ ልዩ በመሆኑ ለተለያዩ የሕይወት ጥያቄዎቻችን መልስ አለው (4:10)፤ ለእርሱ ስንገዛ ጾጋን ይሰጠናል፤ በሚያስፈልገን ሁሉ ሊረዳን የሚያስችል ጾጋ አለው (ዕብ. 4:16)። ጾጋን አብዝቶ ስለሚሰጥ (ያዕቆብ 4:6)፣ በዚህ ጾጋ ጸንተን ልንቆም ይገባል (1ኛ ጴጥ. 5:12፤ ሮሜ 5:2ን ይመልከቱ)።

ለ. ወደ ክብር እንደምንገባ እናውቃለን። ሁለተኛ የተወለድነውና የተጠራነው ለማያልፍና ዘለላለማዊ ለሆነ ርስት ነው (1ኛ ጴጥ. 1:4)። በእግዚአብሔር ጾጋ የተጀመረ ነገር ወደ እግዚአብሔር ክብር ያመራል [መዝ. (84):11]። በመከራችን ጊዜ በእግዚአብሔር ጾጋ ላይ ከተደገፍን መከራችን ወደ ክብር ያመራል (1ኛ ጴጥ. 4:13-16)። መንገዱ አስቸጋሪ ቢሆንም፣ ወደ ክብር ያመራል፤ የሚፈለገውም ደግሞ ይኸው ነው።

ሐ. የአሁኑ መከራችን ለጊዜው ነው። የሚገጥሙን የተለያዩ መከራዎች «ለተወሰነ ጊዜ» ብቻ ነው (1ኛ ጴጥ. 1:6)፣ ክብሩ ግን ለዘለላለም ነው። ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮንቶስ 4:17-18 ላይ «ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና፤ የሚታየው የጊዜው ነውና፣ የማይታየው ግን የዘላለም ነው።» ብሏል።

መ. መከራችን ፍጹማን እንደሚያደርገን እናውቃለን። በግሪክ ቋንቋ «ፍጹማን» የሚለው ቃል ትርጉም «መሙላት፣ ማስተካከል፣

አንድ ላይ ማያያዝ» ማለት ነው። በማቴዎስ 4:21 ላይ «መረቦቻቸውን ሲያበጁ» የሚለው ቃል የተተረጎመው ከተመሳሳይ ቃል ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን ለሕይወታቸውና ለአገልግሎታቸው የሚያስፈልጓቸውን ነገሮች የሚሞላበት መሣሪያ አለው፤ መከራ አንዱ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ሌላው መሣሪያ ነው (2ኛ ጢሞ. 3:16-17)፤ እንዲሁም የክርስቲያኖችን ኅብረትና አገልግሎትን ይጠቀምበታል (ኤፌ. 4:11-16)። በሰማያዊ ስፍራ ያለው አዳኞችን ልጆቹ የእርሱን ሥራና ፈቃዱን እንዲያሟሉ ፍጹማን ያደርጋቸዋል (ዕብ. 13:20-21)።

ጴጥሮስ እግዚአብሔር እንዲኖረን የሚፈልገውን ሦስት ዓይነት ባሕርይ ለመግለጽ ሦስት ቃላትን ተጠቅሟል።

«ያጸናችኋል» ማለት እንዳትነቃነቁ አድርጎ ያቆማችኋል ማለት ነው። ክርስቲያኖች ለኢየሱስ ክርስቶስ ባላቸው አቋም መወላወል የለባቸውም። ልባችን ሊጸና ይገባል (1ኛ ተሰ. 3:13፤ ያዕቆብ 5:8)። ጸንቶ የቆመ ክርስቲያን በስደትም ሆነ በስሕተት ትምህርት አይናወጥም (3:17)።

«ያበረታችኋል» ማለት የተሰጠን የእግዚአብሔር ብርታት በሕይወታችን ውስጥ የሚገጥመንን ነገር የምንወጣበት አቅማችን ነው። የምንቆምበት አቅም ባይኖረን ኖሮ ተደላድላችሁ ቁሙ የሚለው ምን ይጠቅመን ነበር?

«ይመሠርታችኋል»። የዚህ ቃል ትርጉም «መሠረት መጣል» ማለት ነው። ይህንን ቃል የዕብራውያን ጸሐፊ ምዕራፍ 1:10 ላይ ተጠቅሞበታል። በዓለት ላይ የተመሠረተው ቤት ማዕበሉን ተቋቋመ (ማቴ. 7:24-27)። እግዚአብሔር ያስታጠቃቸው ክርስቲያኖች «ተደላድለውና ተመሥርተው በሃይማኖት ጸንተው ይኖራሉ» (ቆላ. 1:23)። በትምህርት ነፋስም እየተፍገመገሙ ወዲህና ወዲያ አይገፉም (ኤፌ. 4:14)።

የማያምን ሰው በመከራ ውስጥ ሲያልፍ ተስፋ ይቆርጣል። ለሚያምን ግን መከራ ተስፋውን ያሳላለታል፤ በመከራችንም እንደሰታለን። ምንያቱም «መከራ ትዕግሥትን እንዲያደርግ፣ ትዕግሥትም ፈተናን፣ ፈተናም ተስፋን እንዲያደርግ» እናውቃለን (ሮሜ 5:3-4)። ለሚታመኑበት እግዚአብሔር ተስፋን ይሰጣል፤ ፍጹማንም ያደርጋቸዋል። ከዚህም የተነሣ ከዘላለም እስከ ዘላለም ከብሩን ይወስዳል።

ቁጥር 12 እና 13ን በመግቢያው ላይ አይተናል።

ጳውሎስ መልእክቶቹን የሚደመድመው በጸጋ ቡራኬ ነው (2ኛ ተሰ. 3:17-18)። ጳውሎስ ደግሞ መልእክቱን በሰላም ሰላምታ ጀምሮ በሰላም ቡራኬ ዘግቷል (1ኛ ጴጥ. 1:2)፤ መልእክቱ ከጅማሬው እስከ ፍጻሜው «በእግዚአብሔር ሰላም» የተሞላ ነው። የሚፈትን መከራ እንደሚመጣ የሚያስታውቀውን መልእክት በዚህ ሁኔታ ጀምሮ መጨረሱ እጅግ የሚያስደንቅ ነው።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ አራት ጊዜ «በተቀደሰ አሳሳም ሰላምታ እንዲለዋወጡ» የሚናገሩ ምክሮችን እናገኛለን (ሮሜ 16:16፤ 1ኛ ቆሮ. 16:20፤ 2ኛ ቆሮ. 13:12፤ እና 1ኛ ተሰሎ. 5:26)። ጳውሎስ «የፍቅር አሳሳም» ይለዋል። ልብ በሉ ወንዶች ወንዶችን፤ ሴቶች ደግሞ ሴቶችን ይስሙ ነበር። የዚህ ዓይነቱ የሰላምታ ልውውጥ በዚያን ዘመን የሰንብት ሰላምታ ነበር። ክርስቲያን ባሪያዎችና ጌታዎች «በኢየሱስ ክርስቶስ» የፍቅር ሰላምታ ይለዋወጡ ነበር። እንዴት ድንቅ ነው!

ጳውሎስ በጻፈልን በዚህ መልእክት ያለንበት ሁኔታ የቱንም ያህል አስቸጋሪ ቢሆን፤ በእግዚአብሔር እንድንታመን ያበረታታናል። በታሪክ ውስጥ ቤተ ክርስቲያን በተለያዩ መከራዎች ውስጥ አልፋለች፤ ይሁን እንጂ፤ ሰይጣን ሊያጠፋት አልቻለም። ዛሬም ቢሆን ቤተ ክርስቲያን በመከራ ውስጥ ስለምታልፍ ራሳችንን ልናዘጋጅ ይገባል።

ምንም ይምጣ ምን፤ ጳውሎስ እያንዳንዳችንን ተስፋ አድርጉ! ክብር የሚገለጥበት ጊዜ ቀርቧል ነው የሚለን።

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ አንድ

ክርስቶስ ባለበት ሁሉ ተስፋ አለ

(1ኛ ጴጥሮስ 1:1፤ 5:12-14)

1. ስለ ክርስትና እምነትህ መከራ የተቀበልከው መቼ ነው?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 1:1 እና 5:12-14ን አንብብ። ስለ መጽሐፉ ጸሐፊ የምታውቀው ነገር ምንድን ነው? (ዮሐንስ 1:35-42፤ 21:15-17፤ ዮሐዋ. ሥራ 4:13 እና ገላትያ 2:10ን በተጨማሪ ይመልከቱ)።
3. ጴጥሮስ መልእክቱን የጻፈው ለማን ነው?
4. አማኞች ዛሬ «መጻተኞች» የሆኑት እንዴት ነው?
5. ጴጥሮስ ይህን መልእክት ሲጽፍ የት ነበረ? ስለነበረበት ቦታ የሚታወቅ ነገር አለ?
6. ጴጥሮስ ይህንን መልእክት ለምን ጻፈው?
7. ጴጥሮስ በዚህ መልእክት ፈተናን 15 ጊዜ ጠቅሶታል። ይህ መልእክት የተጻፈላቸው ሰዎች በመከራ ውስጥ ለምን እንዳለፉ መልእክቱን በማንበብ መልስ።
8. የእግዚአብሔር ጸጋ ከመከራ ጋር የተያያዘው እንዴት ነው?
9. በዓለም ዙሪያ ያሉ አማኞች ዛሬ የሚሰደዱት እንዴት ነው?
10. የእግዚአብሔርን ጸጋ አሁን እያለፍክበት ካለው መከራ ጋር የምታዛምደው እንዴት ነው?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ ሁለት

የክብር መንገድ!

(1ኛ ጴጥሮስ 1:2-12)

1. በታሪክ ውስጥ ብዙ ክብርን የተጎናጸፉ ሰዎችንና አሁን ግን የተዘነጉትን ሥም ዘርዝሩ።
2. 1ኛ ጴጥሮስ 2:1-12ን አንብብ። ጴጥሮስ መንፈሳዊ ልደታችንን የገለጸው እንዴት ነው?
3. እያንዳንዱ የሥላሴ አካል በደኅንነታችን ያለው ድርሻ ምንድን ነው?
4. እግዚአብሔር ለምን አዳነን?
5. ጴጥሮስ ስለምናልፍባቸው መከራዎች ምን አስተማረን?
6. መከራ እንደማያም መካድና ማስመሰሉ መከራችንን የባለ የሚያደርገው እንዴት ነው?
7. በመከራ ውስጥ ስናልፍ እግዚአብሔር ሁሉን እንደሚቆጣጠር ማወቃችን እንዴት ሊያጽናናን ይችላል?
8. የብሉይ ኪዳን ነቢያት ከዛሬው ደኅንነታችን ጋር የሚዛመዱት እንዴት ነው?
9. ጴጥሮስ ለመከራ ምን ዓይነት ምላሽ እንድንሰጥ ነው የሚነግረን?
10. ይህ ምላሽ በመከራ ውስጥ ክብርን እንዴት ያመጣል?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ ሦስት

በቆሻሻ ዓለም ውስጥ በንጽሕና መኖር

(1ኛ ጴጥሮስ 1:13-21)

1. «ቅዱስ ሰው» የሚለውን ስትሰማ ወደ ሕሊናህ የሚመጣው ምንድን ነው?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 1:13-21ን ቅዱስ ማን እንደሆነ መልስ ለመስጠት አንብብ። ቅዱስ መሆን ማለት ለአንተ ምን ትርጉም አለው?
3. በቅድስና ለመኖር ጴጥሮስ የሰጣቸው አነሣሾች ምን ምን ናቸው?
4. ቅድስና የተሞላበትን ኑሮ ለመኖር፤ እነዚህን ማነቃቂያዎች እንዴት ወደ ሕይወት መመሪያነት እንለውጣቸዋለን?
5. «የልቡናችንን ወገብ የምንታጠቀው» እንዴት ነው?
6. ጴጥሮስ የገለጠው ፍርድ በቅድስና ለመኖር ምን አስተዋጽኦ አለው?
7. ደኅንነታችንንና እግዚአብሔር እኛን ለማዳን የከፈለውን ዋጋ ማለቡ ምን ጥቅም አለው?
8. በዚህ ዓለምን ብለን በቅድስና ለመኖር ምን ምን ዓይነት እርምጃ መውሰድ ትችላለህ?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ አራት

የክርስቲያኖች አንድነት

(1ኛ ጴጥሮስ 1:22-2:10)

1. አብዛኛውን ጊዜ የቤተ ክርስቲያን አባላት እርስ በርስ የማይስማሙት ለምንድን ነው?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 1:22-2:10ን አንብብ። ጴጥሮስ በዚህ ምንባብ የቤተ ክርስቲያንን መንፈሳዊ አንድነት ለማጠናከር የገለጸው እንዴት ነው?
3. ሰዎች የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አባላት የሚሆኑት እንዴት ነው?
4. አማኞች በጋራ ያላቸው ነገር ምንድን ነው?
5. መንፈስ ቅዱስን መመልከት ሊከፋፍለን የሚተጋውን ሥጋ እንድንቋቋመው የሚረዳን እንዴት ነው?
6. አማኞች ከሕይወታቸው ሊያስወግዱቸው የሚገቡ ነገሮች ምንድን ናቸው? ለምን?
7. አማኞች በእግዚአብሔር ቃል የሚያድጉባቸው ደረጃዎች ምንድን ናቸው?
8. የአማኝ ካሕናት ዕድል ፈንታና ኃላፊነት ምንድን ናቸው?
9. በእግዚአብሔር ልናቀርባቸው የምንችላቸው መሥዋዕት ምንድን ናቸው?
10. ከሌሎች አማኞች ጋር ኅብረት የማታደርግ ከሆነ፣ በዚህ ሳምንት ከእነርሱ ጋር ኅብረት ለመፍጠር ምን ለማድረግ አስበሃል?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ አምስት

የሚያይህ አለ!

(1ኛ ጴጥሮስ 2:11-25)

1. መታዘዝ የሚለውን ቃል ስትሰማ፥ ምን ታስባለህ? ለምን?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 2:11-25ን አንብብ። ለባለሥልጣናት ለመታዘዝና በክርስትና ሕይወታችንም ታዛዦች እንድንሆን ጴጥሮስ ያነሣሣን በምንድን ነው? ለምን?
3. ማንነታችንን ማወቅ በእኛ ላይ ባለሥልጣናት ለሆኑት ለመገዛት የሚረዳን እንዴት ነው?
4. ቁጥር 13ን ለመታዘዝ ዳንኤልን ሦስቱ ጓደኞቹ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑት እንዴት ነው?
5. ጴጥሮስና ሌሎች ሐዋርያት ለመንግሥት ታዦች መሆን እንደሚቻልና አንዳንድ ሕጎችን ደግሞ አለመታዘዝ እንደሚቻል የገለጹት እንዴት ነው?
6. በአሳባቸው ከማንስማማው የአገራችን ፕሬዚዳንቶችና ባለሥልጣናት አንጻር ያለብን ኃላፊነት ምንድን ነው?
7. ከክርስቲያን ባሪያዎች ተምረን ዛሬ በመሥሪያ ቤታችን ካለው ሁኔታ ጋር ልናዛምዳቸው የምንችላቸው መመሪያዎች ምን ምን ናቸው?
8. ለባለሥልጣናት በመገዛት አንጻር ጌታችን ክርስቶስ ምሳሌ የሚሆነን እንዴት ነው?
9. ከምን ዓይነት ባለሥልጣናት ጋር ነው ከፍተኛ ችግር የሚገጥምህ?
10. ራስህን ከጴጥሮስ መመሪያዎች ጋር በዚህ ሳምንት ማዛመድ የምትችለው እንዴት ነው?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ ስድስት

ጋብቻ ወይስ ፍቺ?

(1ኛ ጴጥሮስ 3:1-7)

1. ለተሳካ ትዳር መኖር መሠረታዊዎቹ ነገሮች ምንድን ናቸው?
2. አንደኛው የትዳር ወገን የማያምን ቢሆን፤ ያመነው ምን ማድረግ እንዳለበት ጴጥሮስ ተናግሯል። 1ኛ ጴጥሮስ 3:1-7ን አንብብ። ሴቶች በትዳር ውስጥ ምን ሚና መጫወት እንዳለባቸው ነው ጴጥሮስ የተናገረው?
3. ጴጥሮስ፤ ባሏ ያልዳነ ቢሆንም ሚስት ለባሏ መገዛት ያለባት በምን ምክንያት ነው ይላል?
4. ያልዳነ ባል ላላት ሴት መታዘዝ ምን ዕድል ይሰጣታል?
5. ያልዳነን ባል ወደ ጌታ የሚያመጣው የጌታ ተስፋ ምንድን ነው የሚያደርገው? ለምን?
6. በሴቶች ዘንድ ፋሽን አልባ ልብስ መልበስ እንደ ትልቅ ጥፋትና ጅልነት የሚታየው ለምንድን ነው?
7. መታዘዝ እንደ ጌጥ የሚሆነው እንዴት ነው?
8. «በፍርሃት ሳትናወጥ» አንድ ሚስት ባሏን ለጌታ ለመማረክ ስትተጋ በራሷ ልትተማመን የምትችለው እንዴት ነው?
9. ክርስቲያን ባል ለሚስቱ የሚጠነቀቀው እንዴት ነው?
10. የቁጥር 7 የመጨረሻ ክፍል ጥቅሙ ምንድን ነው?
11. በዚህ ሳምንት ለትዳር አጋርህ የተሻለ ሆነህ መቅረብ የምትችለው እንዴት ነው?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ ሰባት

ለተሻለው መዘጋጀት!

(1ኛ ጴጥሮስ 3:8-17)

- 1ኛ ጴጥሮስ 3:8-17ን አንብብ። በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ እንኳ የእግዚአብሔርን ታላቅ በረከት የምንለማመደው እንዴት ነው?
- የዚህ ዓይነቱን ፍቅር በየዕለቱ በሕይወታችን የምናሳየው እንዴት ነው?
- በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት አንድነትን አንድ ዓይነት በመሆን ለመተካት በመጣር የተሳሳቱት በምን ምክንያት ነው?
- ርኅራኄ ማድረግን መማር በሕይወታችን ስደት ከመነሣቱ በፊት ራሳችንን የሚያዘጋጀን ለምንድን ነው?
- እግዚአብሔርን የሚቃወም አገዛዝ ባለበት አገር፣ ለሚኖሩ ወንድሞቻችንና እጎቶቻችንን ርኅራኄ ልናሳይ የምንችለው እንዴት ነው?
- ራስን ዝቅ ማድረግ የመከባበር መሠረት የሚሆነው እንዴት ነው?
- ጠላቶቻችንን ስንቃወም ልንኖርባቸው የሚገቡን ሦስት ደረጃዎች ምን ምን ናቸው?
- ከፍርድ ይልቅ በምሕረት ላይ ተደግፈን የምንኖረው እንዴት ነው?
- ፍርሃትን በተመለከተ፣ ጴጥሮስ የሰጠን መንፈሳዊ መመሪያዎች ምን ምን ናቸው?
- በመከራና በተቃውሞ ወቅት በጎ ሕሊና አንድን አማኝ የሚረዳው እንዴት ነው?
- በዚህ ምንባብ መሠረት፣ መጥፎ ጊዜ ሲያጋጥምህ ምን አመለካከትና እርምጃ ነው መለወጥ ያለብህ?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ ስምንት

ከኖኅ እንማር

(1ኛ ጴጥሮስ 3:18-22)

1. አማኞችን በአንድነት የሚያስተሳስሯቸው የእምነት መሠረቶች ምን ምን ናቸው?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 3:18-22ን አንብብ። ከክርስቶስ ሞት ስለ አገልግሎቱ ምን እንማራለን? ለነፍሳት ከሰበከውስ? ከትንሣኤውስ? ከዕርገቱስ?
3. ክርስቶስ የሰበከላቸው ነፍሳት እነማን ነበሩ?
4. ኖኅ በቅዱሳት መጻሕፍት ትልቅ ስፍራ የተሰጠው ለምንድን ነው?
5. በጴጥሮስ መልእክት ተቀባዮችና በኖኅ አገልግሎት መካከል ያለው ኅብረት ምንድን ነው?
6. የጥፋት ውኃ ከክርስቲያን ጥምቀት ጋር የሚዛመደው እንዴት ነው?
7. ጴጥሮስ በዚህ ምንባብ እንደ ክርስቲያን ለመኖር የሰጣቸው ዋና ዋና ትምህርቶች ምን ምን ናቸው?
8. ይህንን ምንባብ በመጠቀም ላልዳነ ሰው ደኅንነትን እንዴት ታስረዳለህ?
9. ይህንን የደኅንነት ገለጻ በዚህ ሳምንት የምትተገብረው እንዴት ነው?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ ዘጠኝ

በቀሪው ዘመናችን

(1ኛ ጴጥሮስ 4:1-11)

1. በየቀኑ በሥራ በታህ ምን ያህል ጊዜ ታላላቅለህ? ከቤተሰብ ጋርስ? ከእግዚአብሔር ጋርስ? በመኝታስ? በመዝናናትስ? ቴሌቪዥን በማየትና በመሳሰሉትስ?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 4:1-11ን አንብብ። ጊዜያችንን ልንጠቀምበት እንችላለን?
3. በኃጢአት ላይ አቋም መውሰድ የምንችለው እንዴት ነው?
4. የማያምኑትን የምንታገላቸው ለምንድን ነው?
5. ለክርስቶስ ምጽአት የሚኖረን ምላሽ ምን መሆን አለበት? ለምን?
6. የጌታን ምጽአት በተመለከተ፣ ጴጥሮስ አማኞች ሊኖራቸው የሚገባ ማዕከላዊ አቋም ነው ብሎ ያዘዘው ምንድን ነው?
7. እነዚህን ትእዛዛት ዛሬ በተግባር እንዴት ልናውላቸው እንችላለን?
8. ስለ ጌታ ምጽአት የሚያወራውን ትምህርትና ለምጽአቱ የሚኖረንን ዝግጅት የምናስታርቀው እንዴት ነው?
9. ለቀሪ ሕይወት ዘመናችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ ምን ያደርግልናል?
10. የዚህ ሳምንት ጊዜህ ለዘላለም ዋጋ የሚኖረው እንዲሆን ምን ለማድረግ አስበሃል?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ 10

የማንጠሪያው እቶን እውነታዎች

(1ኛ እ.ጥሮስ 4:12-19)

1. በሞኝነትህ ምክንያት የተሰደድከው መቼ ነበር? እንደ እግዚአብሔር ቃል በመኖርህ?
2. 1ኛ እ.ጥሮስ 4:12-19ን አንብብ። በታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር ሰዎች ስለ እምነታቸው የተሠቃዩት በምን መንገድ ነበር?
3. አማኞች ስለ መከራ ሊኖራቸው የሚገባው አቋም ምንድን ነው? ለምን?
4. በመከራ መሃል አማኞችን የሚያስደስታቸው ምንድን ነው?
5. የዛሬው መከራችን ውጤቱ ምን ይሆናል?
6. ክርስቲያን የሚለው ስም በታሪክ ውስጥ ትርጉሙ እንዴት ተለወጠ?
7. ስለ እምነታችን መከራ ስንቀበል ራሳችንን መጠየቅ ያለብን ነገር ምንድን ነው?
8. በመከራ ውስጥ ሳለን፣ ራሳችንን ለእግዚአብሔር አሳልፈን የምንሰጠው እንዴት ነው?
9. ወደ አገራችን መከራ ቢመጣ ምን ትላለህ?
10. ከዚህ ክፍል ምን ዓይነት ተግባራዊ ትምህርቶችን አገኘህ?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ አሥራ አንድ

መልካም እረኛ መሆን እንዴት ይቻላል?

(1ኛ እጥረስ 5:1-4)

1. የቤተ ክርስቲያንን ሁኔታ በጥቅሉ እንዴት ትገልጠዋለህ?
2. ቤተ ክርስቲያን አሁን ላለችበት ሁኔታ ትልቅ ሚና የተጫወቱት ነገሮች ምንድን ናቸው?
3. 1ኛ እጥረስ 5:1-4ን አንብብ። በምንባቡ ውስጥ እጥረስ ማንነቱን የገለጠው እንዴት ነው? ለምን?
4. አንድን መጋቢ ስኬታማ የሚያደርገው ምንድን ነው?
5. የመጋቢ ሚና ምንድን ነው?
6. የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመግለጽ እጥረስ በግን በምሳሌነት የተጠቀመው ለምንድን ነው?
7. መጋቢዎች/ሽማግሌዎች በመንጋው ላይ «ገዥዎች» የሚሆኑት እንዴት ነው?
8. መጋቢ ልቡ መነሣሣት የሚገባው በምንድን ነው? ለምን?
9. መንጋው ለእረኞች ምላሽ መስጠት ያለበት እንዴት ነው?
10. መጋቢያችሁን ግልጽና ተግባራዊ በሆነ መልኩ እንዴት ልትረዳው ትችላላህ?

የጥናት ጥያቄዎች

ምዕራፍ አሥራ ሁለት

ከጸጋ ወደ ክብር!

(1ኛ ጴጥሮስ 5:5-11)

1. ስደትን በራስህ አገላለጽ አስቀምጥ ብትባል፥ ምን ትለዋለህ?
2. 1ኛ ጴጥሮስ 5:5-11ን አንብብ። በአስቸጋሪ ሁኔታዎች መሐል ጴጥሮስ እግዚአብሔርን ለማክበር የሰጣቸው ምክሮች ምንና ምን ናቸው?
3. በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ያለውን የትውልድ ክፍተት ለመሙላት አማኞች መውሰድ ያለባቸው ርምጃዎች ምን ምን ናቸው?
4. እግዚአብሔር የትዕቢትን ኃጢአት እንደ አጥፊ ኃጢአት የያየው ለምንድን ነው?
5. መታዘዝ የእምነት እርምጃ የሚሆነው እንዴት ነው?
6. በቁጥር 7 ላይ ያለውን ተስፋ ለማግኘት የሚቀድመው ነገር ምንድን ነው?
7. እግዚአብሔር ለጴጥሮስ እንደሚጠነቀቅለት ያረጋገጠበት የጴጥሮስ ልምምድ ምንድን ነው?
8. ሥጋት የሚፈጥሩብን የጠላታችን ዘዴዎች ምንድን ናቸው?
9. በሰይጣን ላይ ባለድል እንደሆንን የምናውቀው እንዴት ነው?
10. ለእግዚአብሔር አሳልፈህ በመስጠት ፋንታ ራስህ የተሸከምካቸው ጭንቀቶች ምን ምን ናቸው?
11. በዚህ መልእክት የተማርከውን ተግባራዊ ለማድረግ በዚህ ሳምንት ምን ዓይነት የመታዘዝ እርምጃ ትወስዳለህ?